

Primo libro dei Re 1

1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἵματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμάινετο.
2 καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτῷ Ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα, καὶ παραστῆσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθῆσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθῆσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς.
3 καὶ ἔζητησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὄρίου Ισραὴλ καὶ εὑρον τὴν Αβισακ τὴν Σωμανῖτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα.
4 καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἦως σφόδρα· καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτὸν.
5 Καὶ Αδωνιας νίδις Αγγιθ ἐπήρετο λέγων· Ἔγὼ βασιλεύσω· καὶ ἐποίησεν ἕαυτῷ ὄρματα καὶ ἵπεις καὶ πεντ' κονταὶ ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
6 καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδὲποτε λέγων Διὰ τί σὺ ἐποίησας; καὶ γε αὐτὸς ὥραῖος τῇ ὅψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὄπίσω Αβεσταλωμ.
7 καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ιωαβ τὸν υἱὸν Σαρονιας καὶ μετὰ Αβιαθαρ τὸν ἵερεως, καὶ ἐβοήθουν ὄπίσω Αδωνιου.
8 καὶ Σαδωκ ὁ ἵερευς καὶ Βαναιας νίδις Ιωδαε καὶ Ναθαν ὁ προφῆτης καὶ Σεμεϊ καὶ Ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἥσαν ὄπίσω Αδωνιου.
9 καὶ ἐθυσίασεν Αδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ὄρνας μετὰ λίθου τοῦ Ζωελεθ, ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς Ρωγηλ, καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ὀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδροὺς Ιουδα, παῖδας τοῦ βασιλέως.
10 καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφῆτην καὶ Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν.
11 Καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Βηρσαβες μητέρα Σαλωμων λέγων Οὐκ ἥκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας νίδις Αγγιθ; καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω.
12 καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἔξελον τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμων.
13 δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἔρεις πρὸς αὐτὸν λέγοντα Οὐχὶ σύ, κύριε μου βασιλεῦ, ὄμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ νίδις σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Αδωνιας;
14 καὶ ίδον ἔτι λαλούσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὄπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου.
15 καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβες πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα, καὶ Αβισακ ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.
16 καὶ ἐκυψεν Βηρσαβες καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἔστιν σοι;
17 ἡ δὲ εἶπεν Κύριε μου βασιλεῦ, σὺ ὄμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ νίδις σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθῆσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.
18 καὶ νῦν ίδον Αδωνιας ἐβασίλευσεν, καὶ σύ, κύριε μου βασιλεῦ, οὐκ ἔγνωσ·
19 καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ὄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἵερεα καὶ Ιωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμων τὸν δούλον σου οὐκ ἐκάλεσεν.
20 καὶ σύ, κύριε μου βασιλεῦ, οἱ ὄφθαλμοι παντὸς Ισραὴλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθῆσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.
21 καὶ ἔσται ὡς ἀν κοιμηθῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ νίδις μου Σαλωμων ἀμαρτωλοί.
22 καὶ ίδον ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ προφῆτης ἥλθεν.

23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ· Ἰδού Ναθαν ὁ προφῆτης· καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
24 καὶ εἶπεν Ναθαν Κύριε μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας Αδωνιας βασιλεύσει ὅπίσω μου καὶ αὐτὸς καθῆσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου·
25 ὅτι κατέβη σ' μερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ὄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἵερεα, καὶ ἰδού εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν Ζ' τῷ ὁ βασιλεὺς Αδωνιας.
26 καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλον σου καὶ Σαδωκ τὸν ἵερεα καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδαε καὶ Σαλωμων τὸν δούλον σου οὐκ ἐκάλεσεν.
27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθῆσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ;
28 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπεν Καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβες· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ.
29 καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν Ζῆ κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως.
30 ὅτι καθὼς ὄμοισά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ισραὴλ λέγω ὅτι Σαλωμων ὁ νίδις σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθῆσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτως ποιῶ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
31 καὶ ἐκυψεν Βηρσαβες ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ζ' τῷ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰώνα.
32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ Καλέσατέ μοι Σαδωκ τὸν ἵερεα καὶ Ναθαν τὸν προφῆτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ιωδαε· καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς Λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὸν Γιων,
34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ ἵερευς καὶ Ναθαν ὁ προφῆτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ, καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ καὶ ἔρειτε Ζ' τῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων.
35 καὶ καθῆσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ισραὴλ καὶ Ιουδα.
36 καὶ ἀπεκρίθη Βαναιας νίδις Ιωδαε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Γένοιτο· οὕτως πιστώσατε κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.
37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴτη μετὰ Σαλωμων καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυὶδ.
38 καὶ κατέβη Σαδωκ ὁ ἵερευς καὶ Ναθαν ὁ προφῆτης καὶ Βαναιας νίδις Ιωδαε καὶ ὁ χερεθθεὶς καὶ ὁ φελεθθεὶς καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸν Γιων.
39 καὶ ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ἵερευς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν Σαλωμων καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ, καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαός Ζ' τῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων.
40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὁ πάσισα αὐτοῦ καὶ ἐχόρευν ἐν χοροῖς καὶ εὐφραντόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.
41 Καὶ ἥκουσεν Αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν· καὶ ἥκουσεν Ιωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν Τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἡχούσης;
42 ἔτι αὐτοῦ λαλούντος καὶ ίδον Ιωναθαν νίδις Αβιαθαρ τὸν ἵερεως ἥλθεν, καὶ εἶπεν Αδωνιας Εἴσελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἰ σύ, καὶ ἀγαθὸς εὐαγγέλισαι.
43 καὶ ἀπεκρίθη Ιωναθαν καὶ εἶπεν Καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμων·

44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν Σαδωκὸν ἵερα καὶ Ναθανίην τὸν προφῆτην καὶ Βαναιαν νιὸν Ἰωακεὶμα καὶ τὸν χερεθῆταν καὶ τὸν φελεθῆταν, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίουν τοῦ βασιλεῶσ·

45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδωκὸν ὁ ἵερεὺς καὶ Ναθανίης ὁ προφῆτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ Γιων, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ ἥχησεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνή, ἣν ἤκουόσατε.

46 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας,

47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ λέγοντες· Ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμὼν τοῦ νιὸν σου ὑπέρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπέρ τὸν θρόνον σου· καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ,

48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ, ὃς ἔδωκεν σὲ μερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθῆμεν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὄφθαλμοί μου βλέπουσιν.

49 Καὶ ἔξεστησαν καὶ ἔξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Αδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

50 καὶ Αδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμὼν καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμῷ λέγοντες· Ίδού Αδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμὼν καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων· Ομοσάτω μοι σὲ μερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰ οὐ θανατώσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν ρόμφαιᾳ.

52 καὶ εἶπεν Σαλωμὼν· Εὰν γένηται εἰς νιὸν δυνάμεως, εἰ πεσεῖται τῶν τρυχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.

53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ κατενεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τὸν θυσιαστηρίου· καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμῷ Δεῦρο εἰς τὸν οἴκον σου.

Primo libro dei Re 2

1 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ ἐνετείλατο τῷ Σαλωμῷ νιῷ αὐτοῦ λέγων

2 Ἐγώ εἰμι πορεύομαι ἐν ὅδῳ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἴσχύσεις καὶ ἔσθι εἰς ἄνδρα

3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως, ἵνα συνίης ἀ ποῖσεις κατὰ πάντα, ὅσα ἀνέντείλωμαί σοι,

4 ἵνα στῆσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, δὸν ἐλάλησεν λέγων· Εὰν φυλάξωσιν οἱ νιοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν, λέγων Οὐκ ἔξολεθρευθήσεται σοι ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ισραὴλ.

5 καὶ γε σὺ ἔγνως ὅσα ἐποίησέν μοι Ιωαβ ὑιὸς Σαρονίας, ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχοντιν τῶν δυνάμεων Ισραὴλ, τῷ Αβεννηρῷ νιῷ Νηρ καὶ τῷ Αμεσσαῖῳ νιῷ Ιεθερῷ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἔταξεν τὰ αἷματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθώον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὁσφύι αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ.

6 καὶ ποῖσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατάξεις τὴν πολιὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδουν.

7 καὶ τοῖς νιοῖς Βερζελλί τοῦ Γαλααδίτου ποῖσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἔσθιουσιν τὴν τράπεζάν σου, ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

8 καὶ ἴδού μετὰ σοῦ Σεμεΐυ ιδίου Γηρα νιὸς τοῦ Ιεμενίου ἐκ Βαιωρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἐπορεύομην εἰς Παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν Ιορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων Εἰ θανατώσει σε ἐν ρόμφαιᾳ·

9 καὶ οὐ μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ καὶ γνώσῃ ἡ ποιῆσις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἷματι εἰς ἄδουν.

10 καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ.

11 καὶ αἱ ἡμέραι, ἀς ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ισραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρών ἐβασίλευσεν ἔτη ἐπτά καὶ ἐν Ιερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη.

12 Καὶ Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νιὸς ἐτῶν δώδεκα, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.

13 καὶ εἰσῆλθεν Αδωνίας νιὸς Αγγιθ πρὸς Βηρσαβεῖην μητέρα Σαλωμὼν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ. ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνῃ· η εἰσοδός σου; καὶ εἶπεν Εἰρήνῃ·

14 λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάλησον.

15 καὶ εἶπεν αὐτῇ Σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ισραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ·

16 καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγώ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεῖη Λάλει.

17 καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσει μοι τὴν Αβίσακ τὴν Σωμανῆτιν εἰς γυναῖκα.

18 καὶ εἶπεν Βηρσαβεῖη Καλώσ· ἐγὼ λαλῶ σε περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ.

19 καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβεῖη πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασιλέα Σαλωμὼν λαλῆσαι αὐτῷ περὶ Αδωνιου. καὶ ἔξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

20 καὶ εἶπεν αὐτῷ Αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Αἴτησαι, μῆτερ ἐμός, ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε.

21 καὶ εἶπεν Δοῦτον δὲ Αβίσακ τὴν Σωμανῆτις τῷ Αδωνιᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα.

22 καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Καὶ ἵνα τί σὺ τὴν Ητησαι τὴν Αβίσακ τῷ Αδωνιᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ Αβιαθαρ ὁ ἵερος ιερεὺς καὶ αὐτῷ Ιωαβ ὁ νιὸς Σαρονίας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐτάφιος.

23 καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν κατὰ τὸν κυρίου λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τὴν ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Αδωνίας τὸν λόγον τοῦτον·

24 καὶ νῦν ζῆι κύριος, δὸς ἡτοίμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἶκον, καθὼς ἐλάλησεν κύριος, ὅτι σὲ μερον θανατωθήσεται Αδωνίας.

25 καὶ ἔξαπέστειλεν Σαλωμὼν ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου νιὸν Ἰωακεὶμα καὶ ἀνεῦλεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν Αδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

26 Καὶ τῷ Αβιαθαρ τῷ ιερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· Απότρεχε σὺ εἰς Αναθῳδ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἰ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἡρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἀπασιν, οἵς ἐκακουχήθη ὁ πατέρ μου.

27 καὶ ἔξεβαλεν Σαλωμὼν τὸν Αβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ιερέα τοῦ κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ὅρμα κυρίου, δὲ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ηλίῳ ἐν Σηλωμ.

28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἤλθεν ἔως Ιωαβ τοῦ νιὸν Σαρονίας (ὅτι Ιωαβ ἦν κεκλικώς ὀπίσω Αδωνιου, καὶ ὀπίσω Σαλωμὼν οὐκ ἐκλινεν), καὶ ἔψυχεν Ιωαβ εἰς τὸ σκόνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχεν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

29 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμῷ λέγοντες ὅτι· Ἐφυγεν Ιωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἴδου κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμὼν πρὸς Ιωαβ λέγων Τί γέγονέν σοι, ὅτι πέφευγας εἰς τὸ

θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ιωαβότι ἐφορθῆτην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον. καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμῶν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου νίδον Ιωδαῖς λέγων Πορεύοντας καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψον αὐτὸν.

30 καὶ ἦλθεν Βαναίου νίδον Ιωδαῖς πρὸς Ιωαβὸν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἐξελθε. καὶ εἶπεν Ιωαβόν ἐκπορεύομαι, ὅτι ὁδε ἀποθανοῦμαι. καὶ ἀπέστρεψεν Βαναίας νίδον Ιωδαῖς καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων Τάδε λελάληκεν Ιωαβ καὶ τάδε ἀποκέριται μοι.

31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Πορεύοντας καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἰρήκεν, καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτὸν καὶ ἔξαρεῖς σ' μερον τὸ αἷμα, ὃ δωρεάν ἔξεχεεν Ιωαβ, ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου·

32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπ' ντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ρόμφαιᾳ, καὶ ὁ πατέρων μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Αβεννηρούν Νηρὸν ἀρχιστράτηγον Ισραὴλ καὶ τὸν Αμεσσα νίδον Ιεθερ ἀρχιστράτηγον Ιουδα· 33 καὶ ἐπεστράψῃ τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν οἰώνα, καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἔως αἰώνος παρὰ κυρίου.

34 καὶ ἀπ' ντησεν Βαναίου νίδον Ιωδαῖς τῷ Ιωαβ καὶ ἔθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

35 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου νίδον Ιωδαῖς ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν· καὶ ἡ βασιλεία καταρθοῦντο ἐν Ιερουσαλημ· καὶ τὸν Σαδων τὸν ἵερα ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἵερα πρῶτον ἀντὶ Αβιαθαροῦ.

35α Καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησον τῷ Σαλωμῶν καὶ σοφίαν πολλὴν σφρόντας καὶ πλάτος καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν,

35β ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμῶν σφρόντα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων νίῶν καὶ ὑπὲρ πάντως φρονίμους Αἰγύπτου.

35ξ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Φαραὼ καὶ εἰσγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἔως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἴκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἴκον κυρίου ἐν πρώτοις καὶ τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ κυκλόθεν ἐν ἐπτὰ ἔτεσιν ἐποίησεν καὶ συνετέλεσεν.

35δ ἦν τῷ Σαλωμῶν ἐβδομῆκοντα χιλιάδες αἱροντες ἄρσιν καὶ ὅγδοκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὅρει.

35ε ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ τοὺς λουτήρας τὸν μεγάλους καὶ τοὺς στύλους καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν.

35φ ὥκοδόμησεν τὴν ἄκραν καὶ τὰς ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ διέκοψεν τὴν πόλιν Δαυὶδ· οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἴκον αὐτῆς, ὃν ὥκοδόμησεν αὐτῇ· τότε ὥκοδόμησεν τὴν ἄκραν.

35γ Σαλωμῶν ἀνέφερεν τρεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ὥκοδόμησεν τῷ κυρίῳ, καὶ ἔθυμία ἐνώπιον κυρίου. καὶ συνετέλεσεν τὸν οἴκον.

35η οὗτοι οἱ ἀρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμῶν· τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα.

35ι ὥκοδόμησεν τὴν Ασσούρ καὶ τὴν Μαγδω καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὴν Βαιθωρων τὴν ἐπάνω καὶ τὰ Βααλαθ· 35κ μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἴκον τοῦ κυρίου καὶ τὸ τεῖχος Ιερουσαλημ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ὥκοδόμησεν τὰς πάλεις ταύτας.

35λ Καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν ἐνετείλατο τῷ Σαλωμῶν λέγων· ἔσθι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σουβα γραμματεὺς καὶ Βασιλεὺς ιερέως καὶ Ορνιού νίδον Ναθαν ἀρχων τῶν ἐφεστηκότων καὶ Εδραμ ἐπὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ καὶ Σουβα γραμματεὺς καὶ Βασιλεὺς ιερέως καὶ Ορνιού νίδον Αχιθαλαμ ἀναμιμνήσκων καὶ Αβι νίδον Ιωαβ ἀρχιστράτηγος καὶ Αχιρε νίδον Εδραὶ ἐπὶ τὰς ἄρσεις καὶ Βαναία νίδον Ιωδαῖς ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθείου καὶ Ζαχουρ νίδον Ναθαν ὁ σύμβουλος.

35ν αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντήν μοι ἐπὶ τὸν Ιορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ κατὰ τὸν κυρίου λέγων Εἰ θανατωθήσεται ἐν ρόμφαιᾳ·

35ο νῦν μὴ ἀθρωσῆς αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σὺ καὶ γνώση ἡ ποιῆσις αὐτῷ, καὶ κατάξεις τὴν ποιιὰν αὐτοῦ ἐν αἴματι εἰς ἄδον.

36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεϊ καὶ εἶπεν αὐτῷ Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἰκον ἐν Ιερουσαλημ καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ἐκείθεν οὐδαμοῦ·

37 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἔξοδου σου καὶ διαβῆσῃ τὸν χειμάρρουν Κεδρων, γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου. καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

38 καὶ εἶπεν Σεμεϊ πρὸς τὸν βασιλέα· Αγαθὸν τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησας, κύριε μου βασιλεὺς οὔτω ποιῆσεις ὁ δούλος σου. καὶ ἐκάθισεν Σεμεϊ ἐν Ιερουσαλημ τρία ἔτη.

39 καὶ ἐγένθη μετὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δούλοι τοῦ Σεμεϊ πρὸς Αγχουν υἱὸν Μααχα βασιλέα Γεθ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεϊ λέγοντες· Ιδού οἱ δούλοι σου ἐν Γεθ.

40 καὶ ἀνέστη Σεμεϊ καὶ ἐπέσαξε τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Αγχουν τοῦ ἐκζητήσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη Σεμεϊ καὶ ἤγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ.

41 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμῶν λέγοντες ὅτι Ἐπορεύθη Σεμεϊ ἐξ Ιερουσαλημ εἰς Γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους αὐτοῦ.

42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεϊ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τὸν κυρίου καὶ ἐπιμαρτυράμην σοι λέγων· Ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἔξελθης ἐξ Ιερουσαλημ καὶ πορευθῆς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ;

43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν, ἦν ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ;

44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεϊ· Σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου, ἦν ἔγνω ἡ καρδία σου, ὃ ἐποίησας τῷ Δαυὶδ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλήν σου·

45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ηὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἐσται ἔτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα.

46 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν τῷ Βαναίᾳ νίδον Ιωδαῖς, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανεν.

46α Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν φρόνιμος σφρόδρα καὶ σοφός, καὶ Ιουδα καὶ Ισραὴλ πολλοὶ σφρόδρα ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες·

46β Σαλωμῶν ἦν ἀρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις, καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα καὶ ἐδούλευντο τῷ Σαλωμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

46ξ Σαλωμῶν ἤρξατο διανοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου,

46δ αὐτὸς ὥκοδόμησεν τὴν Θερμαι ἐν τῇ ἐρήμῳ.

46ε τοῦτο τὸ ἀριστον τῷ Σαλωμῶν τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξ κοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἐκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὄρνιθων ἐκλεκτῶν νομάδων.

46φ ἦν ἀρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ραφι ἔως Γάζης, ἐν πᾶσιν τοῖς βασιλεύσιν πέραν τοῦ ποταμοῦ·

46γ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλούθεν, καὶ κατώκει Ιουδα καὶ Ισραὴλ πεποιθότες, ἔκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες, ἀπὸ Δαν καὶ ἔως Βηρσαβεε πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμῶν.

46η οὗτοι οἱ ἀρχοντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τῷ Σαλωμῶν νίδον Σαδωκ τὸν ιερέως καὶ Ορνιού νίδον Ναθαν ἀρχων τῶν ἐφεστηκότων καὶ Εδραμ ἐπὶ τὸν οἴκον αὐτοῦ καὶ Σουβα γραμματεὺς καὶ Βασιλεὺς ιερέως καὶ Ορνιού νίδον Αχιθαλαμ ἀναμιμνήσκων καὶ Αβι νίδον Ιωαβ ἀρχιστράτηγος καὶ Αχιρε νίδον Εδραὶ ἐπὶ τὰς ἄρσεις καὶ Βαναία νίδον Ιωδαῖς ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθείου καὶ Ζαχουρ νίδον Ναθαν ὁ σύμβουλος.

46ι ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππεών.

46κ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἔως ὁρίων Αἴγυπτου.

46λ Σαλωμῶν νίδιος Δανιδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ καὶ Ιουδα ἐν Ιερουσαλημ.

Primo libro dei Re 3

2 πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ἀκοδομῆθε οἶκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἔως νῦν.

3 καὶ ἡγάπησεν Σαλωμῶν τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἐθυμία.

4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαῶν θύσαι ἐκεῖ, ὅτι αὐτὴν ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλῃ χιλίᾳν ὀλοκαύτωσιν ἀνένεγκεν Σαλωμῶν ἐπὶ τῷ θυσιαστρίον ἐν Γαβαῶν.

5 καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμῶν Αἴτησαι τι αἴτημα σαυτῷ.

6 καὶ εἶπεν Σαλωμῶν Σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δανιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δούναι τὸν νίδιον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῆς.

7 καὶ νῦν, κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν δούλον σου ἀντὶ Δανιδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἰσοδόν μου,

8 ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω, λαὸν πολύν, ὃς οὐκ ἀριθμηθεῖσται,

9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ τῷ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς δυνθεῖσται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρύν τοῦτον;

10 καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἡτούσατο Σαλωμῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο,

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν· Ανθεὶς ὁν ἡτούσω παρ' ἐμοὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἡτούσω σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἡτούσω πλούτον οὐδὲ ἡτούσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἡτούσω σαυτῷ σύνεσιν τὸν εἰσακούειν κρίμα,

12 ἴδον πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἴδον δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφήν, ὡς σὺ οὖν γέγονεν ἐμπροσθέν σου καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστθεῖσται ὅμοιός σοι.

13 καὶ ὁ οὐκ ἡτούσω, δέδωκά σοι, καὶ πλούτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέγονεν ἀνήρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλεῦσιν·

14 καὶ ἐάν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ὡς ἐπορεύθῃ Δανιδ ὁ πατέρας σου, καὶ πληθυνώ τὰς ἡμέρας σου.

15 καὶ ἔξπυνισθη Σαλωμῶν, καὶ ἴδον ἐνύπνιον καὶ ἀνέστη καὶ παρασύνεται εἰς Ιερουσαλήμ καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθῆκης κυρίου ἐν Σιων καὶ ἀνγαγεν ὀλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πάσιν τοῖς παισιν αὐτοῦ.

16 Τότε ὥφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ.

17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία· Ἐν ἐμοί, κύριε· ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.

18 καὶ ἐγενέθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό, καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ.

19 καὶ ἀπέθανεν ὁ νίδιος τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα, ὡς ἐπεκοιμῆθε ἐπ' αὐτοῦ·

20 καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν νίδιον μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν νίδιον αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου.

21 καὶ ἀνέστη τὸ πρωὶ θηλάσσαι τὸν νίδιον μου, καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἴδον κατενόησα αὐτὸν πρωὶ, καὶ ἴδον οὐκ ἦν νίδιος μου, ὃν ἔτεκον.

22 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα Οὐχί, ἀλλὰ ὁ νίδιος μου ὁ ζῶν, ὃ δὲ νίδιος σου ὁ τεθνηκώς. καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς Σὺ λέγεις Οὗτος ὁ νίδιος μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ νίδιος ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις Οὐχί, ἀλλὰ ὁ νίδιος μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ νίδιος σου ὁ τεθνηκώς.

24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Λάβετέ μοι μάχαιραν· καὶ προσνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε τὸ ημισυ αὐτοῦ ταύτη καὶ τὸ ημισυ αὐτοῦ ταύτη.

26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, ἦς ἦν ὁ νίδιος ὁ ζῶν, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μῆτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ νίδιῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Εν ἐμοί, κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτόν· καὶ αὐτη εἶπεν Μ' τε ἐμοὶ μῆτρα αὐτῇ ἔστω· διέλετε.

27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν Δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ Δότε αὐτῇ αὐτὸν καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτόν· αὐτῇ ἡ μῆτρα αὐτοῦ.

28 καὶ ἤκουσαν πάς Ισραὴλ τὸ κρίμα τούτο, ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Primo libro dei Re 4

1 Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν βασιλεὺς ἐπὶ Ισραὴλ.

2 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες, οἱ ἦσαν αὐτοῦ· Αζαριον υἱὸς Σαδωκ

3 καὶ Ελιαρεφ καὶ Αχια υἱὸς Σαβα γραμματεῖς καὶ Ιωσαφατ υἱὸς Αχιλιδ ὑπομιμήσκων

4 καὶ Σαδουχ καὶ Αβιαθαρ ἱερεῖς

5 καὶ Ορνια υἱὸς Ναθαν ἐπὶ τῶν κοθεσταμένων καὶ Ζαβουθ υἱὸς Ναθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως

6 καὶ Αχιηλ οἰκονόμος καὶ Ελιαβ υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς καὶ Αδωνιραμ υἱὸς Εφραίτης τῶν φόρων.

7 Καὶ τῷ Σαλωμῶν δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ισραὴλ χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἔνα χορηγεῖν.

8 καὶ ταῦτα τὰ ὄντα σαταναῖς αὐτῶν· Βενωρ ἐν ὅρει Εφραίμ, εἶσ-

9 νίδιος Ρηχαβ ἐν Μαχεμας καὶ Βηθαλαμιν καὶ Βαιθσαμυς καὶ Αιλων ἔως Βαιθαναν, εἶσ-

10 νίδιος Εσωθ Βηρβηθνεμα, Λουσαμηνχα καὶ Ρησφαρα·

11 Χιναναδαβ καὶ Αναφαθι, ἀνήρ Ταβληθ, θυγάτηρ Σαλωμῶν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἶσ-

12 Βακχα υἱὸς Αχιλιδ Θααναχ καὶ Μεκεδω καὶ πάς ὁ οἶκος Σαν ὁ πατέρα Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ Εσραε καὶ ἐκ Βαισαφουδ Εβελμαωλα ἔως Μαεβερ Λουκαμ, εἶσ-

13 νίδιος Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ, τούτῳ σχοίνισμα Ερεγαβα, ἦν ἐν τῇ Βασαν, ἔξκοντα πόλεις μεγάλαι τειχείρεις καὶ μοχλοί χαλκοῖ, εἶσ-

14 Αχιναδαβ υἱὸς Αχελ Μααναιν, εἶσ-

15 Αχιμαας ἐν Νεφθαλι, καὶ οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμῶν εἰς γυναῖκα, εἶσ-

16 Βαανα υἱὸς Χουσι ἐν τῇ Μααλαθ, εἶσ-

17 Σαμαα υἱὸς Ηλα ἐν τῷ Βενιαμιν·

18 Γαβερ υἱὸς Αδαι ἐν τῇ γῇ Γαδ, γῇ Σηων βασιλέως τοῦ Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν· καὶ νασιφ εἶς ἐν γῇ Ιουδα·

19 Ιωσαφατ υἱὸς Φουασουδ ἐν Ισσαχαρ.

Primo libro dei Re 5

1 Καὶ ἐχοργούν οἱ καθεσταμένοι οὗτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, ἔκαστος μῆνα αὐτοῦ, οὐ παραλλάσσοντιν

λόγον· καὶ τὰς κριθάς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἥρον εἰς τὸν τόπον, οὐ ἀνὴρ ὁ βασιλεὺς, ἔκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

2 καὶ ταῦτα τὸ δέοντα τῷ Σαλωμῷ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως καὶ ἑξῆκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου

3 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἑκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὄρνιθων ἐκλεκτῶν, σιτευτά.

4 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρῆνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν.

9 Καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμῷ καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν,

10 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμῷ σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου

11 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθανὸν τὸν Εζραῖτην καὶ τὸν Αιμανὸν καὶ τὸν Χαλκαλ καὶ Δαρδανούς Μαλ.

12 καὶ ἐλάλησεν Σαλωμῷ τρισχιλίας παραβολάς, καὶ ἦσαν φόδαι αὐτῷ πεντακισχίλιαι.

13 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ἔνδιλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἔως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων.

14 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμῶν, καὶ ἐλάμψανεν δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ.

14α Καὶ ἐλάβεν Σαλωμῷ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἑαυτῷ εἰς γυναικαὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δανιδ ἔως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸ τεῖχος Ιερουσαλήμ.

14β ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζερ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν καὶ τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργαβ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸς Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναικὶ Σαλωμῶν, καὶ Σαλωμῷν φόδομῆσεν τὴν Γαζερ.

15 Καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου τὸν παῖδας αὐτοῦ χρῖσαι τὸν Σαλωμῷ ἀντὶ Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιραμ τὸν Δανιδ πάσας τὰς ἡμέρας.

16 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμῷ πρὸς Χιραμ λέγων

17 Σὺ οἶδας Δανιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἔως τοῦ δούναι κύριον αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

18 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν.

19 καὶ ἴδού ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεός πρὸς Δανιδ τὸν πατέρα μου λέγων· Οὐάσις σου, δὸν δώσω ἀντὶ σου ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου.

20 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ἔνδιλα ἐκ τοῦ Λιβάνου, καὶ ἴδού οἱ δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δάσωσι κατὰ πάντα, ὅσα ἔανεν εἴπης, ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ἔνδιλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι.

21 καὶ ἐγενῆθη καθὼς ἤκουσεν Χιραμ τῶν λόγων Σαλωμῶν, ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς ὁ θεὸς σῆμερον, ὃς ἔδωκεν τῷ Δανιδ νίόν φρονίμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον.

22 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμῷ λέγων· Ακούει πάντων, ὃν ἀπέσταλκας πρός με· ἐγὼ ποιῶ σα πᾶν θέλημά σου, ἔνδιλα κέδρινα καὶ πενύκινα.

23 οἱ δούλοι μου κατέξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θύσιμαι αὐτὰ σχεδίας ἔως τοῦ τόπου, οὐ ἐὰν ἀποστείλης πρός με, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ, καὶ σὺ ἀρεῖσθαι ποιεῖσθαι τὸ θέλημά μου τοῦ δούναι ἄρτους τῷ οἶκῳ μου.

24 καὶ ἦν Χιραμ διδοὺς τῷ Σαλωμῷ κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ.

25 καὶ Σαλωμῷ ἔδωκεν τῷ Χιραμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχιρὶ τῷ οἶκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου· κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμῷ τῷ Χιραμ κατ’ ἐνιαυτόν.

26 καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ Σαλωμῷ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ ἦν εἰρῆνη ἀνὰ μέσον Χιραμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμῷ, καὶ διέθεντο διαθῆκην ἀνὰ μέσον ἐαυτῶν.

27 καὶ ἀνῆγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ισραηλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

28 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ, ἀλλασσόμενοι, μῆνα ἡσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν· καὶ Αδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου.

29 καὶ ἦν τῷ Σαλωμῷ ἐβδομῆκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὄγδοον τοῦ οἴκου χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει

30 χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Σαλωμῶν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάταιοι οἵ ποιοῦντες τὰ ἔργα.

32 καὶ ἠτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ἔνδιλα τρία ἔτη.

Primo libro dei Re 6

1 Καὶ ἐγενῆθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου νίῶν Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου, τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν ἐπὶ Ισραηλ,

1α ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ αἴρουσιν λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκτούς.

1β ἐπελέκησαν οἱ νίοι Σαλωμῷ καὶ οἱ νίοι Χιραμ καὶ ἔβαλαν αὐτούς.

1ξ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσεν τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Νισσῶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ·

1δ ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βααλ (οὗτος ὁ μὴν ὁ ὄγδοος) συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ.

2 καὶ ὁ οἶκος, ὃν φοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῷ τῷ κυρίῳ, τεσσαράκοντα πέριχων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν πέριχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πέριχει τὸ ὑψος αὐτοῦ.

3 καὶ τὸ αιλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, εἴκοσι ἐν πέριχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πέριχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ φοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετελέσεν αὐτόν.

4 καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.

5 καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβιρ καὶ ἐποίησεν πλευράς κυκλόθεν.

6 ἡ πλευρά ἡ ὑποκάτω πέντε πέριχων τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἔξι, καὶ ἡ τρίτη ἐπὶ τὰ πέριχει τὸ πλάτος αὐτῆς· ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου.

7 καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἴκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ὀργοῖς φοδόμηθη, καὶ σφῦρα καὶ πέλεκυς καὶ πάν σκεῦος σιδηροῦ οὐκ ἡκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἴκοδομῆσθαι αὐτόν.

8 καὶ ὁ πυλῶν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὅμιαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα.

9 καὶ ὁ φοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετελέσεν αὐτόν· καὶ ἐκοιλοστάθμησεν τὸν οἶκον κέδροις.

10 καὶ φοδόμησεν τὸν οἶκον δι' ὅλου τοῦ οἴκου, πέντε ἐν πέριχει τὸ ὑψος αὐτοῦ, καὶ συνέσχεν τὸν ἔνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις.

15 Καὶ φοδόμησεν τὸν οἶκον τοῦ οἴκου διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἔως τῶν δοκῶν

καὶ ἔως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθμησεν συνεχόμενα ἔγγονοις ἔσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πενκίναις.

16 καὶ ὥκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι π᾽ χεις ἀπὸ ἄκρου τοῦ οἴκου, τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἔως τῶν δοκῶν, καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβιρ εἰς τὸ ἄγιον τῶν ἀγίων.

17 καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον

19 τοῦ δαβιρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθῆκης κυρίου.

20 εἴκοσι π᾽ χεις μῆκος καὶ εἴκοσι π᾽ χεις πλάτος καὶ εἴκοσι π᾽ χεις τὸ ὑψος αὐτοῦ, καὶ περιέσχεν αὐτὸν χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ. καὶ ἐποίησεν θυσιαστ' ριον

21 κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ περιέσχεν αὐτὸν χρυσίῳ.

22 καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχεν χρυσίῳ ἔως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου.

23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβιρ δύο χερουβῖν δέκα π᾽ χεις μέγεθος ἐσταθμωμένον.

24 καὶ πέντε π᾽ χεις πτερύγιον τοῦ χερουβῖτοῦ ἐνός, καὶ πέντε π᾽ χεις πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δευτέρον, ἐν π᾽ χεις δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ.

25 οὕτως τῷ χερουβῇ τῷ δευτέρῳ, ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μίᾳ ἀμφοτέροις.

26 καὶ τὸ ὑψος τοῦ χερουβῖτοῦ ἐνός δέκα ἐν π᾽ χει, καὶ οὗτος τὸ χερουβῇ τῷ δευτέρῳ.

27 καὶ ἀμφότερα τὰ χερουβῖν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου· καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἡπτετο πτέρυξ μίᾳ τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ ἡπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἡπτοντο πτέρυξ πτέρυγος.

28 καὶ περιέσχεν τὰ χερουβῖν χρυσίῳ.

29 καὶ πάντας τὸν τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν γραφίδι χερουβῖν, καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἔξωτέρῳ.

30 καὶ τὸ ἐδάφος τοῦ οἴκου περιέσχεν χρυσίῳ, τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἔξωτάτου.

31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβιρ ἐποίησεν θύρας ἔγγονον ἀρκευθίνων καὶ φλιάς πενταπλάς

32 καὶ δύο θύρας ἔγγονον πενκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπὶ αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβῖν καὶ φοίνικας καὶ πέταλα διαπεπετασμένα· καὶ περιέσχεν χρυσίῳ, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβῖν καὶ ἐπὶ τὸν φοίνικας τὸ χρυσίον.

33 καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τὸν ναοῦ, φλιαὶ ἔγγονοι ἀρκευθίνων, στοιχὶ τετραπλῶς.

34 καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ἔγγονα πενκίνια· δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα, στρεφόμενα·

35 ἐγκεκολαμμένα χερουβῖν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν.

36 καὶ ὥκοδόμησεν τὴν ἀνὴρ τὴν ἐσωτάτην, τρεῖς στίχους ἀπελεκτῶν, καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν.

36α ὥκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αιλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.

Primo libro dei Re 7

1 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν καὶ ἔλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου,

2 νίδιον γυναικὸς χ' ρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσ' χθῃ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν καὶ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα.

3 καὶ ἐχώνευσεν τὸν δύο στύλους τῷ αιλαμ τοῦ οἴκου, ὀκτωκαίδεκα π᾽ χεις ὑψος τοῦ στύλου, καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα π᾽ χεις ἐκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος

τοῦ στύλου τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα, καὶ οὗτος ὁ στύλος ὁ δευτέρος.

4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων, χωνευτὰ χαλκᾶ· πέντε π᾽ χεις τὸ ὑψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἐνός, καὶ πέντε π᾽ χεις τὸ ὑψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου.

5 καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνί, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

6 καὶ ἔργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ρίῳν χαλκῶν δεδικτυωμένοι, ἔργον κρεμαστόν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ οὗτος ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ.

7 καὶ ἐστησεν τοὺς στύλους τοῦ αιλαμ τοῦ ναοῦ· καὶ ἐστησεν τὸν στύλον τὸν ἐνα καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιαχοῦ· καὶ ἐστησεν τὸν στύλον τὸν δευτέρον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βααζ.

8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αιλαμ τεσσάρων πηχῶν.

9 καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει.

10 Καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν δέκα ἐν π᾽ χει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἔως τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό· πέντε ἐν π᾽ χει τὸ ὑψος αὐτῆς, καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν π᾽ χει ἐκύκλουν αὐτὸν.

11 καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτὸν, δέκα ἐν π᾽ χει κυκλόθεν, ἀνιστάν τὴν θάλασσαν.

12 καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου, βλαστός κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστ' ζ.

13 καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν, καὶ πάντα τὰ δύσθια εἰς τὸν οἴκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν.

14 Καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνωθ χαλκᾶς· πέντε π᾽ χεις μῆκος τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες π᾽ χεις πλάτος αὐτῆς, καὶ ἔξ ἐν π᾽ χει ὑψος αὐτῆς.

15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνωθ σύγκλειστον αὐτοῖς, καὶ σύγκλειστον ὀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων.

16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ὀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χερουβῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὔτωσ· καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον καταβάσεως.

17 καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῇ μεχωνωθ τῇ μιᾷ, καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ, καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ώμίαι ὑποκάτω τῶν λοντ' ρων.

18 καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνωθ, καὶ τὸ ὑψος τοῦ τροχοῦ τὸν ἐνός π᾽ χεος καὶ ήμίσους.

19 καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος· οἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν, τὰ πάντα χωνευτά.

20 αἱ τέσσαρες ώμιαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνωθ οἱ ώμοι αὐτῆς.

21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ ἡμισυ τοῦ π᾽ χεος μέγεθος στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνωθ, καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς, καὶ ἡνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

22 καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβῖν καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα, ἐχόμενον ἔκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν.

23 κατ' αὐτὴν ἐποίησεν πάσας τὰς δέκα μεχωνωθ, τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις.

24 καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς, τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον τὸν ἐνα μετροῦσε· ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἰς ἐπὶ τῆς μεχωνωθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνωθ.

25 καὶ ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ, πέντε ἀπὸ τῆς ώμιας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ώμιας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν· καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ώμιας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου.

26 Καὶ ἐποίησεν Χιραμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας, καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα, ἀ ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν ἐν οἴκῳ κυρίου,

27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὅντα ἐπὶ τῶν στύλων,

28 τὰς ρόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις, δύο στίχοι ρόων τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ ἐπ’ ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις,

29 καὶ τὰς μεχωνῶθ δέκα καὶ τὸν χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνῶθ

30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τὸν βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης

31 καὶ τὸν λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἀ ἐποίησεν Χιραμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν τῷ οἴκῳ κυρίου· καὶ οἱ στῦλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ τοῦ οἴκου τὸν βασιλέως καὶ τὸν οἴκου κυρίου. πάντα τὰ ἔργα τὸν βασιλέως, ἀ ἐποίησεν Χιραμ, χαλκᾶ ἄρδην.

32 οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ, οὐ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκ πλῆθους σφόδρα: οὐκ ἦν τέρμα τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ.

33 ἐν τῷ περιοικῷ τοῦ Ιορδάνου ἔχωνευσεν αὐτὰ διαστήματα τὰ σκεύη, ἀ ἐποίησεν τὸν θυσιαστὸν τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν, ἐφ’ ἣς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς, χρυσῆν,

35 καὶ τὰς λυχνίας, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ, χρυσᾶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπτάδια καὶ τὸν λύχνον καὶ τὰς ἐπαυρυστρίδας χρυσᾶς

36 καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἥλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θυσίκαι χρυσαῖ, σύγκλειστα, καὶ τὰ θυρόματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τὸν ἐσωτάτου, ἀγίους τῶν ἀγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τὸν ναοῦ χρυσᾶς.

37 καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησεν Σαλωμῶν οἴκου κυρίου, καὶ εἰσ’ νεγκεν Σαλωμῶν τὰ ἄγια Δαυὶδ τὸν πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἄγια Σαλωμῶν, τὸ ἀργυρίον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη, ἔδωκεν εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ οἴκου κυρίου.

38 Καὶ τὸν οἶκον αὐτὸν φόδομησεν Σαλωμῶν τρισκαίδεκα ἔτεσιν.

39 καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμῷ τὸν Λιβάνου· ἐκατὸν π’ χεις μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντ’ κοντα π’ χεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὄψις αὐτοῦ· καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων, καὶ ὡμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις.

40 καὶ ἐφάτωσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων, καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε, δέκα καὶ πέντε ὁ στίχος·

41 καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶ·

42 καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς.

43 καὶ τὸ αιλαμ τῶν στύλων πεντ’ κοντα πηχῶν μῆκος καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει, ἔξιγμανα, αιλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αιλαμμιν.

44 καὶ τὸ αιλαμ τῶν θρόνων, οὐ κρινεῖ ἐκεῖ, αιλαμ τοῦ κριτηρίου.

45 καὶ οἵκος αὐτῷ, ἐν φασθεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἔξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τούτο· καὶ οἴκον τῇ θυγατρὶ Φαραω, ἦν ἔλαβεν Σαλωμῶν, κατὰ τὸ αιλαμ τοῦτο.

46 πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστῆματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἔως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην

47 τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπ’ χεσιν καὶ τοῖς ὀκταπ’ χεσιν,

48 καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκ’ των καὶ κέδροις.

49 τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκ’ των καὶ στίχος κεκολαμμένης κέδρου.

50 καὶ συνετέλεσεν Σαλωμῶν ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Primo libro dei Re 8

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι Σαλωμῶν τὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη, τότε ἔξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν πάντας τὸν πρεσβυτέρους Ισραὴλ ἐν Σιων τῷ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθῆκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ (αὕτη ἐστὶν Σιων)

2 ἐν μηνὶ Αθανιν.

3 καὶ ἤραν οἱ ἵερεῖς τὴν κιβωτὸν

4 καὶ τὸ σκῆνωμα τὸν μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἄγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τὸν μαρτυρίου,

5 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ισραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα.

6 καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἵερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τὸν οἴκου εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερούβιν.

7 ὅτι τὰ χερούβιν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερούβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῆς ἐπάνωθεν,

8 καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἱγιασμένα, καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἱγιασμένων ἐκ τῶν ἀγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ οὐκ ἀπτάνοντο ἔξω.

9 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθῆκης, ἀς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρηῇ, ἀ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου.

10 καὶ ἐγένετο ὡς ἔξηλθον οἱ ἵερεῖς ἐκ τοῦ ἀγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησσεν τὸν οἶκον·

11 καὶ οὐκ ἤδυναντο οἱ ἵερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησσεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον.

14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ισραὴλ, καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ισραὴλ εἰστέκει.

15 καὶ εἶπεν Εὐλόγητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ σ’ μερον, ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλῆρωσεν λέγων 16 Ἀφ’ ἣς ἡμέρας ἔξι γαγον τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ ἔξι Αἴγυπτου, οὐκ ἔξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκήπτρῳ Ισραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἔξελεξάμην ἐν Ιερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἔξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ισραὴλ.

17 καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας Δαυὶδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ.

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου· Ανθ’ ὧν ἥλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τὸν οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὄνόματι μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενόθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου·

19 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ’ ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἔξελθων ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὄνόματί μου.

20 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, ὃ ἐλάλησεν, καὶ ἀνέστη τὸν οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ, καθὼς ἐλάλησεν κύριος, καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὄνόματι κυρίου θεοῦ Ισραὴλ.

21 καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ, ἐν ᾧ ἐστιν ἐκεῖ διαθῆκη κυρίου, ἦν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἴγυπτου.

22 Καὶ ἔστη Σαλωμῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ισραὴλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν

23 καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσων διαθή^τ κην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
24 ὃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρὶ μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλ^τ ρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
25 καὶ νῦν, κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρὶ μου ἀ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἔξαρθ^τ σεταί σου ἀνήρ ἐκ προσώπου μου καθ^μενος ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ, πλὴν ἐάν φυλάξωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ.
26 καὶ νῦν, κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ, πιστωθ^τ τῷ δὴ τῷ ρήμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου.
27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικ^τ σει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ δὲ οὐρανὸς καὶ δὲ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι, πλὴν καὶ δὲ οἰκος οὗτος, δὲν ὥκοδόμησα τῷ ὄντοματί σου;
28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου, κύριε ὁ θεὸς Ισραὴλ, ἀκούειν τῆς τέρψεως, ἥς δὲ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σ^τμερον,
29 τοῦ εἶναι ὁφθαλμούς σου ἡνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, δὲν εἶπας^τ Εσταί τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἥς προσεύχεται δὲ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός.
30 καὶ εἰσακούσῃ τῆς δε^τσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ, ἀ ἀν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικ^τ σεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποι^τσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ.
31 ὅσα ἀν ἀμάρτη^τ ἔκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ^τ αὐτὸν ὀράσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
32 καὶ σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποι^τσεις καὶ κρινέις τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἀνομηθήναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιώσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
33 ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἀμαρτ^τ σονταί σοι, καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογ^γ σονται τῷ ὄντοματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεθη^τ σονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἥν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν.
35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετόν, ὅτι ἀμαρτ^τ σονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογ^γ σονται τῷ ὄντοματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν, ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς,
36 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ: ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἥν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ.
37 λιμὸς ἐὰν γένηται, θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός, βρούδης, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ, πᾶν συνάντημα, πᾶν πόνον,
38 πᾶσαν προσευχ^ν, πᾶσαν δέησιν, ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὡς ἀν γνῶσιν ἔκαστος ἀφήνῃ καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χειρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον,
39 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἵλεως ἔσῃ καὶ ποι^τσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδούς αὐτοῦ, καθὼς ἀν γνῶσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονάτας οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,
40 ὅπως φιβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας, δὲς αὐτοὶ ζωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ, δὲς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος,
42 καὶ ἡζουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

43 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποι^τσεις κατὰ πάντα, ὅσα ἀν ἐπικαλέσηται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φιβῶνται σε καθὼς ὁ λαός σου Ισραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, δὲν ὥκοδόμησα.
44 ὅτι ἔξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ, ἥ ἐπιστρέψεις αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν ὄντοματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως, ἥς ἔξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου, δὲν ὥκοδόμησα τῷ ὄντοματί σου,
45 καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δε^τσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποι^τσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.
46 ὅτι ἀμαρτ^τ σονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, δὲς οὐχ ἀμαρτ^τ σεται, καὶ ἐπάξεις ἐπ^τ αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιούσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς,
47 καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, οὐδὲ μετ^χθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ δεθη^τσίν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες Ήμάρτομεν ἡνομ^τ σαμεν ἥδικ^τ σαμεν,
48 καὶ ἐπιστρέψωσιν πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν, δὲν μετ^γαγες αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σὲ ὁδὸν γῆς αὐτῶν, ἥς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῆς πόλεως, ἥς ἔξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου, δὲν ὥκοδόμησα τῷ ὄντοματί σου,
49 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔξι ἐτοίμου κατοικητηρίου σου
50 καὶ ἵλεως ἔσῃ τοῖς ἀδικίαις αὐτῶν, αἵς ἡμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετ^ματα αὐτῶν, δὲ ήθετησάν σοι, καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτεύοντων αὐτούς, καὶ οἰκτιρ^σουσιν αὐτούς.
51 ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὖς ἔξ^γαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδ^ρον.
52 καὶ ἔστωσαν οἱ ὁφθαλμοί σου καὶ τὰ ὠτά σου ἡνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ισραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πάσιν, οἵς ἀν ἐπικαλέσωνται σε,
53 ὅτι σὺ διέστειλας αὐτούς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, κύριε.
53α Τότε ἐλάλησεν Σαλωμῶν ὑπὲρ τοῦ οἴκου, ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν^τ Ήλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος, εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῳ Οἰκοδόμησον οἴκον μου, οἴκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ, τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. οὐκ ἰδού αὐτῇ γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς φύσης;
54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Σαλωμῶν προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακώς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χειρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.
55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ισραὴλ φωνῇ μεγάλῃ λέγων
56 Εὐλόγητός κύριος σ^τμερον, δὲς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ισραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐλάλησεν· οὐδὲ διεφώνησεν λόγος εἰς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς, οἵς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου αὐτοῦ.
57 γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· μηδὲ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς
58 ἐπικλήναις καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτὸν τὸν πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φιλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ, ἀ ἐνετείλατο τοῖς πατέρασιν ἡμῶν.
59 καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὐτοι, οὖς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεού ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου Ισραὴλ ρῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ,

60 ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεός, αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι.
61 καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ήμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ήμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολὰς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ νίοι Ισραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου.
63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν, ἀς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ, βιῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ νίοι Ισραὴλ.
64 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥγιασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεὶ τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστ' ριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὄλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.
65 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὴν ἕορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ήμαθ ἔως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ήμῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ ὠκοδόμησεν, ἐσθίων καπίνων καὶ εὐφραινόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ήμῶν ἐπτὰ ἡμέρας.
66 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῃ ἔξαπέστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθον ἔκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῆ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, οὓς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Primo libro dei Re 9

Καὶ ἐγενέθω ὁ συνετέλεσεν Σαλωμῶν οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμῶν, ὅσα ἡθέλησεν ποιῆσαι,
2 καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν δεύτερον, καθὼς ὥφθη ἐν Γαβιών,
3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος Ἡκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεῖσεώς σου, ἵνα ἐδεῖθης ἐνώπιον ἐμοῦ· πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου, ἥγιακα τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ὠκοδόμησας, τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰώνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.
4 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατέρ σου, ἐν ὄσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύνητι καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα, ἢ ἐνετειλάμην αὐτῷ, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃ,
5 καὶ ἀναστέσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ισραὴλ εἰς τὸν αἰώνα, καθὼς ἐλάλησα τῷ Δαυὶδ πατέρι σου λέγων Οὐκ ἔξαρθσεται σοι ἀνὴρ ἥγονύμενος ἐν Ισραὴλ.
6 ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφήτε ύμεις καὶ τὰ τέκνα ύμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ἢ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ύμῶν, καὶ πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.
7 καὶ ἔξαρὼ τὸν Ισραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ἥγιασα τῷ ὄνόματί μου, ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου, καὶ ἔσται Ισραὴλ εἰς ὀφανισμὸν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς.
8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορεύόμενος δι’ αὐτοῦ ἐκστέσεται καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν Ἐνεκα τίνος ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ;
9 καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἔξιγαγεν τοὺς πατέρας αὐτῶν ἔξι Αἴγυπτου ἔξι οἴκου δουλείας, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπιγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην.
9α Τότε ἀνιγαγεν Σαλωμῶν τὴν θυγατέρα Φαραω ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ὠκοδόμησεν ἕαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

10 Εἴκοσι ἔτη, ἐν οἷς ὥκοδόμησεν Σαλωμῶν τοὺς δύο οἰκους, τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,
11 Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμῶν ἐν
ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ
καὶ ἐν παντὶ θελῆματι αὐτοῦ. τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ
Χιραμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.
12 καὶ ἐξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις, ὃς ἔδωκεν αὐτῷ
Σαλωμῶν, καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ.
13 καὶ εἶπεν Τί οἱ πόλεις αὗται, ὃς ἔδωκάς μοι, ἀδελφέ;
καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς "Οριον ἔως τῆς ήμέρας ταύτης.
14 καὶ ἤνεγκεν Χιραμ τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι
τάλαντα χρυσίου
26 καὶ ναῦν ὑπὲρ οὐ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἐν
Γασιωνγαθερ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αιλαθ ἐπὶ τοῦ
χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Εδωμ.
27 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ
ἄνδρας ναυτικοὺς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν
παιδῶν Σαλωμῶν.
28 καὶ ἦλθον εἰς Σωφηρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ
Σαλωμῶν.

Primo libro dei Re 10

Καὶ βασίλισσα Σαβα ἥκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμῶν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἥλθεν πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν·

2 καὶ ἥλθεν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἥδυσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Σαλωμῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα, ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

3 καὶ ἀπ' γγειλεν αὐτῇ Σαλωμῶν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως, ὃν οὐκ ἀπ' γγειλεν αὐτῇ.

4 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμῶν καὶ τὸν οἶκον, ὃν ὠκοδόμησεν,

5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμῶν καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ κοιτήσαντας λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἴματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὄλοκαυτώσιν αὐτοῦ, ἦν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο.

6 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμῶν Ἀληθινὸς ὁ λόγος, ὃν ἥκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φροντεώς σου,

7 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι, ἔως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασιν οἱ ὄφθαλμοί μου, καὶ ἵδού οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπ' γγειλάν μοι, προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοῦν, ἦν ἥκουσα ἐν τῇ γῇ μου·

8 μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου δι' ὅλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου·

9 γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἥθελησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ισραὴλ· διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ισραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν.

10 καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμῶν ἐκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καὶ ἥδυσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἥδυσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος, ἀλλὰ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν.

11 (καὶ ἡ ναῦς Χιραμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφιρ ἤνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον·

12 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τὸν οἶκον κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ἀριστοῖς· οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὄφθησάν που ἔως τῆς ημέρας ταύτης.)

13 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἔδωκεν τῇ βασιλίσσῃ Σαβα πάντα, ὅσα ἥθέλησεν. ὅσα ἦτορ, ἐκτὸς πάντων, ὃν δεδώκει αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν· καὶ ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς.

14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐληλυθότος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσιᾳ καὶ ἔξκοντα ἔξ τάλαντα χρυσίου

15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς.

16 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τριακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατά, τριακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἔν,

17 καὶ τριακόσια ὄπλα χρυσᾶ ἐλατά, τρεῖς μναὶ χρυσίου ἐνῆσαν εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἔν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου.

18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν καὶ περιεχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ.

19 ἔξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὄπίσω αὐτούν καὶ χειρες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὸ τὰς χειρας,

20 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ.

21 καὶ πάντα τὰ σκευή τοῦ πότου Σαλωμῶν χρυσᾶ καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, πάντα τὰ σκευή οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα, οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμῶν·

22 ὅτι νοῦς Θαρσὶς τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιραμ, μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσὶς χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.

22α Αὗτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς, ἥς ἀνῆγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τείχος Ιερουσαλημ καὶ τὴν ἄκρων τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ καὶ τὴν Ασσούριν καὶ τὴν Μαγδαν καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὴν Βαιθωρων τὴν ἀνωτέρω καὶ τὴν Ιεθερμαθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἵπεων καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμῶν, ἦν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρξαι αὐτοῦ.

22β τὸν λαὸν τὸν ὑπολειειμένον ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εναίου καὶ τοῦ Ιεβούσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν νίῶν Ισραὴλ ὅντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολειειμένα μετ' αὐτούς ἐν τῇ γῇ, οὐδὲ οὐκ ἐδύναντο οἱ νίοι Ισραὴλ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνῆγαν αὐτούς Σαλωμῶν εἰς φόρον ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22ξ ἐκ τῶν νίῶν Ισραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμῶν εἰς πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἀρχοντες τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ καὶ ἵππεις αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμῶν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φροντίσει.

24 καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἔξ τον τὸ πρόσωπον Σαλωμῶν τοῦ ἀκούσαι τῆς φροντίσεως αὐτοῦ, ἥς ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

25 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἔκαστος τὰ δώρα αὐτοῦ, σκευή χρυσᾶ καὶ ἴματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἡμίόνους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν.

26 καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θύλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππεων, καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ιερουσαλημ.

26α ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἔως ὁρίων Αἰγύπτου.

27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ χρυσίου καὶ τῷ ἀργύριον ἐν Ιερουσαλημ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος.

28 καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουε, ἐμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι·

29 καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου, ἄρμα ἀντὶ ἐκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πεντὸντα ἀργυρίου· καὶ οὕτω πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χετταίιν καὶ βασιλεῦσιν Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Primo libro dei Re 11

1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἦν φιλογύναιος. καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἐπατακόσιαι καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι. καὶ ἔλαβεν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω, Μωαβίτιδας, Αμμανίτιδας, Σύρας καὶ Ιδουμαίας, Χετταίας καὶ Αμορραίας,

2 ἐκ τῶν ἔθνων, ὃν ἀπεῖπεν κύριος τοῖς νίοῖς Ισραὴλ Οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς, μη ἐκκλίνωσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὄπίσω εἰδώλων αὐτῶν, εἰς αὐτούς ἐκολλθῆ Σαλωμῶν τοῦ ἀγαπῆσαι.

4 καὶ ἐγενθῆ ἐν καιρῷ γ' ρους Σαλωμῶν καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔξεκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλοτριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὄπίσω θεῶν αὐτῶν.

5 τότε ὠκοδόμησεν Σαλωμῶν ὑψηλὸν τῷ Χαμως εἰδώλῳ Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδώλῳ ωνίῶν Αμμων

6 καὶ τῇ Αστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων,

7 καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυναιξὶν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτριαις, ἔθυμιών καὶ ἔθυον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·

8 καὶ ἐποίησεν Σαλωμῶν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίουν, οὐκ ἐπορεύθη ὄπίσω κυρίουν ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

9 καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμῶν, ὅτι ἔξεκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ισραὴλ τοῦ ὄφθεντος αὐτῷ δις

10 καὶ ἐντειλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὄπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ φυλάξασθαι ποιῆσαι ἀἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός,

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμῶν Ανθ' ὃν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξος τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ἀ ἐνετειλάμην σοι, διαρρῆσσων διαρρήζω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιῶσα αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς νίού σου λογοφοροῦσα αὐτὸν.

13 πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω· σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ νιώθησαι καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ διὰ Ιερουσαλημ τὴν πόλιν ἦν ἐξελεξάμην.

14 Καὶ ἤγειρεν κύριος σαταν τῷ Σαλωμῶν τὸν Αδερ τὸν Ιδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ νιόδην Ελιαδας τὸν ἐν Ραεμμαθ Αδραζαρ βασιλέα Σουβα κύριον αὐτοῦ· καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασκεν· καὶ ἦσαν σαταν τῷ Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμῶν. καὶ Αδερ ὁ Ιδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ιδουμαίᾳ:

15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ιωαβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ὄρσενικὸν ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ,

16 ὅτι ἔξ μηνας ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ιωαβ καὶ πᾶς Ισραὴλ ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ, ἔως ὅτου ἐξωλέθρευσεν πᾶν ὄρσενικὸν ἐκ τῆς Ιδουμαίας,

17 καὶ ἀπέδρα Αδερ, αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ιδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἰγύπτον, καὶ Αδερ παιδάριον μικρόν·

18 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαραω καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆλθεν Αδερ πρὸς Φαραω, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἴκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ.

19 καὶ εὗρεν Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμινας τὴν μείζων.

20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινας τῷ Ἀδερ τὸν Γανηβαθ υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμινα ἐν μέσῳ νιῶν Φαραω, καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ νιῶν Φαραω.

21 καὶ Ἀδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δανιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν Ιωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς· καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραω Ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.

22 καὶ εἶπεν Φαραω τῷ Ἀδερ Τίνι σὺ ἐλαττονῆ μετ' ἐμοῦ; καὶ ἴδου σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ Ὁτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με. καὶ ἀνέστρεψεν Ἀδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

25 αὐτῇ ἡ κακία, ἣν ἐποίησεν Ἀδερ· καὶ ἐβαρυθύμησεν ἐν Ισραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Εδωμ.

26 Καὶ Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὁ Εφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρα υἱὸς γυναικὸς χ' ρας δούλος Σαλωμῶν,

27 καὶ τὸντο τὸ πρόγυμα ὡς ἐπ' ρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμῶν· φυκοδόμησεν τὴν ἄκραν, συνέκλεισεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,

28 καὶ ὁ ἀνθρωπὸς Ιεροβοαμ ἵσχυρός δυνάμει, καὶ εἶδεν Σαλωμῶν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνήρ ἔργων ἐστίν, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ιωσηφ.

29 καὶ ἐγεν' θῆ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ιεροβοαμ ἐξῆλθεν ἐξ Ιερουσαλημ, καὶ εὗρεν αὐτὸν Αχιας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφῆτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ ὁ Αχιας περιβεβλημένος ἴματιφ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι ἐν τῷ πεδίῳ.

30 καὶ ἐπελάβετο Αχια τοῦ ἴματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸν δώδεκα ῥ' γματα

31 καὶ εἶπεν τῷ Ιεροβοαμ Λαβὲ σεαυτῷ δέκα ῥ' γματα, ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ· ἰδού ἐγὼ ῥ' σω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμῶν καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα,

32 καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δανιδ καὶ διὰ Ιερουσαλημ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραὴλ,

33 ἀνθ' ὧν κατέλιπεν με καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμως καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι νιῶν Αμμων καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δανιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

34 καὶ οὐ μὴ λάβω ὅλην τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ Δανιδ τὸν δοῦλόν μου, ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν.

35 καὶ λ̄μψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ νιοῦ αὐτοῦ καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα,

36 τῷ δὲ νιῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ἡ θέσις τῷ δούλῳ μου Δανιδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θεοῦ οἵονά μου ἐκεῖ.

37 καὶ σὲ λ̄μψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ισραὴλ.

38 καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξῃς πάντα, ὅσα ἀν ἐντείλωμαί σοι, καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιῆσης τὸ εὐθές ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, καθὼς ἐποίησεν Δανιδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομῶσα σοι οἴκον πιστόν, καθὼς ὡκοδόμησα τῷ Δανιδ.

40 καὶ ἐξῆτησεν Σαλωμῶν θανατώσαι τὸν Ιεροβοαμ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἰγύπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, ἔως οὐ ἀπέθανεν Σαλωμῶν.

41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμῶν καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἴδοι ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμῶν;

42 καὶ αἱ ἡμέραι, ἀς ἐβασίλευσεν Σαλωμῶν ἐν Ιερουσαλημ, τεσσαράκοντα ἔτη.

43 καὶ ἐκοιμῆθη Σαλωμῶν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δανιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐγεν' θῆ ὡς ἤκουσεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ, καὶ αὐτὸν ἔτι ὅντος ἐν Αἰγύπτῳ, κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὅρει Εφραϊμ. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἐκοιμῆθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Primo libro dei Re 12

1 Καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα, ὅτι εἰς Σικιμα ἥρχοντο πᾶς Ισραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν.

3 καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ λέγοντες

4 Ὁ πατέρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὐδὲν ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι.

5 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Απέλθετε ἔως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρός· καὶ ἀπῆλθον.

6 καὶ παρῆγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἵ ησαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον;

7 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσῃ δούλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ δουλεύσης αὐτοῖς καὶ λαλῆσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς, καὶ ἔσονταί σοι δούλοι πάσας τὰς ἡμέρας.

8 καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, ἀ συνεβούλευσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβούλευσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφεντῶν μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ

9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε, καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλῆσασ πρός με λεγόντων Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ, οὐδὲν ἔδωκεν ὁ πατέρ σου ἐφ' ἡμᾶς;

10 καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες Τάδε λαλῆσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλῆσασ πρὸς σὲ λέγοντες· Ὁ πατέρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν, τάδε λαλῆσεις πρὸς αὐτούς· Η μικρότης μου παχυτέρα τῆς δσφύνος τοῦ πατρός μου·

11 καὶ νῦν ὁ πατέρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιοῦ βαρεῖ κάγω προσθῆσαι ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν, ὁ πατέρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν, ἔγω δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

12 καὶ παρεγένοντο πᾶς Ισραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων· Αναστράφητε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

13 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά, καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοαμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, ἀ συνεβούλευσαντο αὐτῷ,

14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς· κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων· Ὁ πατέρ μου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κάγω προσθῆσαι ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν, ὁ πατέρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγξιν κάγω παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.

15 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφὴ παρὰ κυρίου, ὅπως στῆσαι τὸ ρῆμα αὐτοῦ, δὲ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Αχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ιεροβοαμ νιοῦ Ναβατ.

16 καὶ εἶδον πᾶς Ισραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων· Τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δανιδ; καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν νιῷ Ιεσσαὶ ἀπότρεχε, Ισραὴλ, εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βόσκε τὸν οἴκον σου, Δανιδ. καὶ ἀπῆλθεν Ισραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

18 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ισραὴλ ἐν λίθοις

καὶ ἀπέθανεν· καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τὸν φυγεῖν εἰς Ιερουσαλημ.

19 καὶ ἡνέστησεν Ισραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

20 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν πᾶς Ισραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ιεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ισραὴλ· καὶ οὐκ ἦν ὄπισθι οἴκου Δαυὶδ πάρεξ σκῆπτρου Ιουδα καὶ Βενιαμίν μόνοι.

21 καὶ Ροβοαμ εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν Ιουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμίν, ἐκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ισραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν Ροβοαμ νιώθειν Σαλωμῶν.

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ λέγων

23 Εἰπὼν τῷ Ροβοαμ νιώθειν Σαλωμῶν βασιλεῖ Ιουδα καὶ πρὸς πάντα οἴκου Ιουδα καὶ Βενιαμίν καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ λέγων

24 Τάδε λέγει κύριος Οὐκ ἀναβῆσεσθε οὐδὲ πολεμῆσετε μετὰ τῶν ὀδελφῶν ὑμῶν νιών Ισραὴλ· ἀναστρέφετω ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοὶ γέγονεν τὸ ρῆμα τοῦτο. καὶ ἥκουσαν τὸν λόγον κυρίου καὶ κατέπαυσαν τὸν πορευθῆναι κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου.

24α Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ νιός αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλημ νιός ὧν ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ, καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααναν θυγάτηρ Αναν νιόν Ναας βασιλέως νιών Αμμων· καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν δόδῳ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24β ἦν ἀνθρωπὸς ἐξ ὄρους Εφραίμ δούλος τῷ Σαλωμῶν, καὶ ὅνομα αὐτῷ Ιεροβοαμ, καὶ ὅνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρά γυνὴ πόρνη· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμῶν εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ιωσῆφ, καὶ ϕκοδόμησεν τῷ Σαλωμῶν τὴν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Εφραίμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρματα τριακόσια ἵππων· οὗτος ϕκοδόμησεν τὴν ἄκραν ἐν τοῖς ἄρσεσιν οἴκου Εφραίμ, οὗτος συνέκλεισεν τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ ἦν ἐπαιρόμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν.

24ξ ἐξ τε Σαλωμῶν θανατῶσαι αὐτὸν, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ, ἔως ἀπέθανεν Σαλωμῶν.

24δ ἥκουσεν Ιεροβοαμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκεν Σαλωμῶν, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὡτα Σουσακιμ βασιλέως Αἰγύπτου λέγων· Ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακιμ Λίτησαί τι αἵτημα καὶ δώσω σοι.

24ε Σουσακιμ ἔδωκεν τῷ Ιεροβοαμ τὴν Ανω ἀδελφὴν Θεκεμινας τὴν πρεσβυτέραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως καὶ ἔτεκεν τῷ Ιεροβοαμ τὸν Αβια νιόν αὐτοῦ.

24φ εἶπεν Ιεροβοαμ πρὸς Σουσακιμ· Ὁντως ἐξαπόστειλόν με καὶ ἀπελεύσομαι. καὶ ἐξῆλθεν Ιεροβοαμ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Εφραίμ· καὶ συνάγεται ἐκεῖ πάντας σκῆπτρον Εφραίμ· καὶ ϕκοδόμησεν Ιεροβοαμ ἐκεῖ χάρακα.

24γ Καὶ ἤρρωστησε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀρρωστίαν κραταιάν σφόδρα· καὶ ἐπορεύθη Ιεροβοαμ ἐπερωτήσαι ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου· καὶ εἶπε πρὸς Ανω τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· Ανάστηθι καὶ πορεύου, ἐπερωτησον τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου, εἰ ζεσται ἐκ τῆς ἀρρωστίας αὐτοῦ.

24η ἀνθρωπὸς ἦν σηλω καὶ ὅνομα αὐτῷ Αχια, καὶ οὗτος ἦν νιός ἐξ κοντα ἐτῶν, καὶ ρῆμα κυρίου μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ιεροβοαμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· Ανάστηθι καὶ λαβὲ εἰς τὴν χειρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον μέλιτος.

24ι ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐλαβεν εἰς τὴν χειρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια καὶ σταφυλὴν καὶ στάμνον

μέλιτος τῷ Αχιᾳ· καὶ ὁ ἀνθρωπὸς πρεσβύτερος, καὶ οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ ἡμβλωπον τοῦ βλέπειν.

24κ ἀνέστη ἐκ Σαριρα καὶ πορεύεται, καὶ ἐγένετο εἰσελθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Αχια τὸν Σηλωνίτην καὶ εἶπεν Αχια τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· Ἐξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ανω τῇ γυναικὶ Ιεροβοαμ καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰσελθε καὶ μὴ στῆς, ὅτι τάδε λέγει κύριος Σκληρὰ ἐγώ ἐπαποστελῶ ἐπὶ σέ.

24λ εἰσῆλθεν Ανω πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Αχιᾳ· Ἰνα τί μοι ἐν νοχας ἄρτους καὶ σταφυλὴν καὶ κολλύρια καὶ στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει κύριος· Ἰδού σὺ ἀπελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθούσης σου τὴν πύλην εἰς Σαριρα καὶ τὰ κοράσια σου ἔξελεύσονται σοι εἰς συνάντησιν καὶ ἐρούσιν σοι· Τὸ παιδάριον τέθνηκεν.

24μ τάδε λέγει κύριος· Ἰδού ἐγὼ ἐξολεθρεύσω τοῦ Ιεροβοαμ οὐρούντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ τεθνηκότες τοῦ Ιεροβοαμ ἐν τῇ πόλει καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τὸ παιδάριον κόψονται οἱ κύριες, ὅτι εὐρέθη ἐν αὐτῷ ρῆμα καλὸν περὶ τοῦ κυρίου. 24ν ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ, ὡς ἥκουσεν, καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαριρα, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανεν, καὶ ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντ' ν.

24ο Καὶ ἐπορεύθη Ιεροβοαμ εἰς Σικιμα τὴν ἐν ὄρει Εφραίμ καὶ συνθροίσεν ἐκεῖ τὰς φυλὰς τοῦ Ισραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ροβοαμ νιός Σαλωμῶν. καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαιαν τὸν Ελαμι λέγων· Λαβὲ σεαυτῷ ἴματίου καίνον τὸ οὐκ εἰσελληλυθός εἰς ὕδωρ καὶ ρήξον αὐτὸ δώδεκα ρῆματα καὶ δώσεις τῷ Ιεροβοαμ καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Τάδε λέγει κύριος· Λαβὲ σεαυτῷ δέκα ρῆματα τοῦ περιβαλέσθαι σε. καὶ ἔλαβεν Ιεροβοαμ· καὶ εἶπεν Σαμαιας· Τάδε λέγει κύριος· ἐπὶ τὰς δέκα φυλὰς τοῦ Ισραὴλ.

24π Καὶ εἶπεν ὁ λαός πρὸς Ροβοαμ νιόν Σαλωμῶν· Ο πατέρος σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ήματος καὶ ἐβάρυνεν τὰ βρώματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν εἰ κουφιεῖς σὺ ἐφ' ήματος, καὶ δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν Ροβοαμ πρὸς τὸν λαόν· Ετι τριῶν ήμερῶν καὶ ἀποκριθῆσομαι ήμιν ρῆμα.

24θ εἶπεν Ροβοαμ· Εἰσαγαγέτε μοι τὸν πρεσβυτέρους, καὶ συμβουλεύσομαι μετ' αὐτῶν τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ ρῆμα ἐν τῇ ήμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἐλάλησεν Ροβοαμ εἰς τὰ ὡτα αὐτῶν καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαός πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ Οὔτως ἐλάλησεν πρὸς σὲ ὁ λαός.

24ρ διεσκέδασεν Ροβοαμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσγαγεν τὸν συντρόφον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν Ροβοαμ εἰς τὰ αὐτά· Καὶ ταῦτα ἀπέστειλεν πρὸς με λέγων ὁ λαός. καὶ εἶπαν οἱ σύντροφοι αὐτοῦ· Οὔτως λαλῆσεις πρὸς τὸν λαόν λέγων· Η μικρότης μου παχυτέρα υπὲρ τὴν ὀσφύν τοῦ πατρός μου· ὁ πατέρος μου ἐμαστίγου υμάς μάστιγειν, ἐγὼ δὲ κατάρξω υμῶν ἐν σκορπίοις.

24ς ἤρεσεν τὸ ρῆμα ἐνώπιον Ροβοαμ, καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια.

24τ εἶπεν πᾶς ὁ λαός ως ἀνήρ εἰς, ἐκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἀπαντες λέγοντες· Οὐ μερὶς ήμιν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κλητονομία ἐν νιώθεισα· εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ισραὴλ, ὅτι οὐτος ὁ ἀνθρωπὸς οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον.

24υ διεσπάρη πᾶς ὁ λαός ἐκ Σικιμων, καὶ ἀπῆλθεν ἐκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. καὶ κατεκράτησεν Ροβοαμ καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ρῆμα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ιερουσαλημ, καὶ πορεύονται ὄπισθι αὐτοῦ πᾶν σκῆπτρον Ιουδα καὶ πᾶν σκῆπτρον Βενιαμίν.

24χ ἐγένετο ἐνισταμένου τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ συνθροίσεν Ροβοαμ πάντα ἄνδρα Ιουδα καὶ Βενιαμίν καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ιεροβοαμ εἰς Σικιμων.

24ψ ἐγένετο ρῆμα κυρίου πρὸς Σαμαιαν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ λέγων· Εἰπὼν τῷ Ροβοαμ βασιλεῖ Ιουδα καὶ πρὸς

πάντα οἶκον Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ πρὸς τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ λέγων Τάδε λέγει κύριος Οὐκ ἀναβῆσεσθε οὐδὲ πολεμῆσετε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν υἱοὺς Ισραὴλ· ἀναστρέψετε ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονεν τὸ ρῆμα τοῦτο.

24ζ ἦκουσαν τὸν λόγον κυρίου καὶ ἀνέσχον τοῦ πορευθῆναι, κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου.

25 Καὶ ὥκοδόμησεν Ιεροβοαμ τὴν Σικιμα τὴν ἐν ὅρει Εφραιμ καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ· καὶ ἔξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὥκοδόμησεν τὴν Φανουηλ.

26 καὶ εἶπεν Ιεροβοαμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Ἰδού νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυΐδ·

27 ἐάν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίας ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ιερουσαλημ, καὶ ἐπιστραφῆσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν, πρὸς Ροβοαμ βασιλέα Ιουδα, καὶ ἀποκτενοῦσίν με.

28 καὶ ἔβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν δύο δαμάλεις χρυσᾶς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαόν· Ικανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ιερουσαλημ· ἵδον θεοί σου, Ισραὴλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

29 καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν.

30 καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸς προσώπου τῆς μιᾶς ἔως Δαν.

31 καὶ ἐποίησεν οὕκους ἐφ' ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἴερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ, οἵ οὐκ ἥσαν ἐκ τῶν νιῶν Λευι.

32 καὶ ἐποίησεν Ιεροβοαμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὄγδοῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ιουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστὸν, ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ, τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν, αἷς ἐποίησεν, καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθηλ τοὺς ἴερεῖς τῶν ὑψηλῶν, ὧν ἐποίησεν.

33 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστὸν, ὃ ἐποίησεν, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὄγδοῳ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἥ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστὸν τοῦ ἐπιθῆσαι.

Primo libro dei Re 13

1 Καὶ ἰδού ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ιουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ, καὶ Ιεροβοαμ εἰστῆκει ἐπὶ τὸ θυσιαστὸν τοῦ ἐπιθῆσαι.

2 καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστὸν ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστὸν θυσιαστὸν, τάδε λέγει κύριος· Ἰδού νιὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυΐδ, Ιωσιας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἴερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ.

3 καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων Τοῦτο τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων· Ἰδού τὸ θυσιαστὸν ῥ' γνυται, καὶ ἐκχυθῆσεται ἡ πιότης ἥ ἐπ' αὐτῷ.

4 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιεροβοαμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστὸν τὸ ἐν Βαιθηλ, καὶ ἐξέτεινεν ὃ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων Συλλάβετε αὐτὸν· καὶ ἰδού ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἥν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤδυν· θη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς ἔαυτὸν,

5 καὶ τὸ θυσιαστὸν ἐρράγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου.

6 καὶ εἶπεν ὃ βασιλεὺς Ιεροβοαμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ Δεῖθητι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐπιστρεψάτω ἡ χεὶρ μου πρός με. καὶ ἐδεῖθη ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον.

7 καὶ ἐλάλησεν ὃ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ Εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον καὶ ὀρίστησον, καὶ δώσω σοι δόμα.

8 καὶ εἶπεν ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα· Εάν μοι δῶς τὸ ἱματίον τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

9 ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων· Μή φάγης ἄρτον καὶ μὴ πίης ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

10 καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἀλληλαγόντες καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἥλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ.

11 Καὶ προφῆτης εἰς πρεσβύτης κατώκει ἐν Βαιθηλ, καὶ ἔρχονται οἱ νιοὶ αὐτοῦ καὶ διηγοῦνται αὐτῷ ἀπαντα τὰ ἔργα, ἥ ἐποίησεν ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

12 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὃ πατήρ αὐτῶν λέγων· Ποίᾳ ὁδῷ πεπόρευται; καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ νιοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν, ἐν ᾧ ἀνήλθεν ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

13 καὶ εἶπεν τοῖς νιοῖς αὐτοῦ· Ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον· καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν.

14 καὶ ἐπορεύθη κατόπιν οὐδὲν τὸν ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὑρεν αὐτὸν καθ' μενον ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ σὺ εἶ ὃ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐληλυθὼς ἐξ Ιουδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ.

15 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον.

16 καὶ εἶπεν Οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

17 ὅτι οὕτως ἐντέταλται μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων· Μή φάγης ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίης ὕδωρ ἐκεῖ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ.

18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν· Κἀγὼ προφῆτης εἰμὶ καθὼς σύ, καὶ ἄγγελος λελάληκεν πρός με ἐν βασιλεὺς κυρίου λέγων· Ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ· καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ.

19 καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν, καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

20 καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφῆτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτὸν.

21 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ τὸν ἡκοντα ἐξ Ιουδα λέγων· Τάδε λέγει κύριος· Ἀνθρώποι· ὃν παρεπίκρανας τὸ ρῆμα κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν, ἥν ἐνετείλατό σοι κύριος ὃ θεός σου,

22 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ θεοῦ τὸν ὄνομα τούτῳ, ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων· Μή φάγης ἄρτον καὶ μὴ πίης ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου.

23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν.

24 καὶ ἀπῆλθεν, καὶ εὑρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν, καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰστῆκει παρ' αὐτό, καὶ ὁ λέων εἰστῆκει παρὰ τὸ σῶμα.

25 καὶ ἰδού ἀνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θηνητιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἰστῆκει ἐχόμενα τὸν θηνητιμαῖον· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει, οὐ δὲ προφῆτης ὃ πρεσβύτης κατώκει ἐν αὐτῇ.

26 καὶ ἤκουσεν ὃ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν· Οὐ ἀνθρωπος τοῦ θεοῦ οὐτός ἐστιν, δές παρεπίκρανε τὸ ρῆμα κυρίου.

27 καὶ ἐπορεύθη καὶ εὑρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἰστῆκει παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον.

28 καὶ ἐπορεύθη καὶ εὑρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἰστῆκει παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον.

29 καὶ ἦρεν ὃ προφῆτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὃ προφῆτης τοῦ θάψαι αὐτὸν.

30 ἐν τῷ τάφῳ ἐαυτοῦ· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν Οὐαὶ ἀδελφέ.

31 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν τοῖς νίοῖς αὐτοῦ λέγων· Εἳναν ἀποθάνω, θάψατε με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ, οὐδὲ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ· παρὰ τὰ ὄστα αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὄστα μου μετὰ τῶν ὄστων αὐτοῦ·

32 ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ.

33 Καὶ μετὰ τὸ ρῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ιεροβοαμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἴερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος, ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἴερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

34 καὶ ἐγένετο τὸ ρῆμα τοῦτο εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ιεροβοαμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Primo libro dei Re 14

21 Καὶ Ροβοαμ νίδις Σαλωμῶν ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα· νίδις τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δέκα ἐπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ τῇ πόλει, ἦν ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Αμμανίτις.

22 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζῆλωσεν αὐτὸν ἐν πᾶσιν, οἵς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, αἵς ἥμαρτον,

23 καὶ ὠκοδόμησαν ἐαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ἔχουν συσκίουν·

24 καὶ σύνδεσμος ἐγενέθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, ὃν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου νιῶν Ισραὴλ.

25 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ιερουσαλημ

26 καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσά, ἢ ἔλαβεν Δαυιδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Αδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ εἰς τὴν εγκεναντίον τοῦ Ιερουσαλημ, τὰ πάντα ἔλαβεν, ὅπλα τὰ χρυσά.

27 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἥγονοι τῶν παρατρέχοντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως.

28 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἴκου κυρίου, καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπτρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεεῖον τῶν παρατρέχοντων.

29 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοαμ καὶ πάντα, ἢ ἐποίησεν, οὐκ ἰδού ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα;

30 καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοαμ καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας.

31 καὶ ἐκοιμήθη Ροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ, καὶ ἐβασίλευσεν Αβιου νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Primo libro dei Re 15

1 Καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ιεροβοαμ νιὸν Ναβαθ βασιλεύει Αβιου νιὸς Ροβοαμ ἐπὶ Ιουδα

2 καὶ ἔξ ἔτη ἐβασίλευσεν, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ.

3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, αἵς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

4 ὅτι διὰ Δαυιδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα, ἵνα στῆσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στῆσῃ τὴν Ιερουσαλημ,

5 ὃς ἐποίησεν Δαυιδ τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἔξεκλινεν ἀπὸ πάντων, ὃν ἐνετείλατο αὐτῷ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

7 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αβιου καὶ πάντα, ἢ ἐποίησεν, οὐκ ἰδού ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Αβιου καὶ ἀνὰ μέσον Ιεροβοαμ.

8 καὶ ἐκοιμήθη Αβιου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ιεροβοαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ, καὶ βασιλεύει Ασα νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

9 Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ιεροβοαμ βασιλέως Ισραὴλ βασιλεύει Ασα ἐπὶ Ιουδαν

10 καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐν ἕτοις ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ανα θυγάτηρ Αβεσσαλωμ.

11 καὶ ἐποίησεν Ασα τὸ εὐθές ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ.

12 καὶ ἀφείλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἔξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα, ἢ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

13 καὶ τὴν Ανα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς, καὶ ἐξέκουψεν Ασα τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησεν πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων.

14 τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλὴν ἡ καρδία Ασα ἥν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ.

15 καὶ εἰς τὴν εγκεναντίον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰς τὴν εγκεναντίον τοῦ οἴκου κυρίου, ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύης.

16 καὶ πόλεμος ἥν ἀνὰ μέσον Ασα καὶ ἀνὰ μέσον Βαασα βασιλέως Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας.

17 καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ισραὴλ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ασα βασιλεῖ Ιουδα.

18 καὶ ἔλαβεν Ασα τὸ ὄργύιον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χειρας παίδων αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ασα πρὸς νιὸν Αδερ νιὸν Ταβερεμαν νιὸν Αζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων

19 Διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου· ἵδού ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ὄργύριον καὶ χρυσίον, δεῦρο διασκέδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα Ισραὴλ, καὶ ἀναβῆσται ἀπ' ἐμοῦ.

20 καὶ ἤκουσεν νιὸς Αδερ τὸν βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Αιν καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαα καὶ πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἔως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί.

21 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Βαασα, καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα.

22 καὶ ὁ βασιλεὺς Ασα παργγείλεν παντὶ Ιουδαν εἰς Αινακιμ, καὶ αἴρουσιν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἢ ὠκοδόμησεν Βαασα, καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ασα πᾶν βουνὸν Βενιαμιν καὶ τὴν σκοπιάν.

23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, ἥν ἐποίησεν, οὐκ ἰδού ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα; πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γρωτὸς αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ.

24 καὶ ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ, καὶ βασιλεύει Ιωσαφατ νιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ Ναδαβ νιὸς Ιεροβοαμ βασιλεύει ἐπὶ Ισραὴλ ἐν ἕτει δευτέρῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἐτη δύο.

26 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν δύο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, αἵς ἐξ μαρτεν τὸν Ισραὴλ.

27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα νίδς Αχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ Ναδαβ καὶ πᾶς Ισραηλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων.

28 καὶ ἔθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα νίοῦ Αβιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν.

29 καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν τὸν οἶκον Ιεροβοαι μαρτυρίαν τοῦ Ιεροβοαι ἔως τοῦ ἐξολεθρεύσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Αχια τοῦ Σηλωνίτου

30 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ιεροβοαι, ὡς ἔξι μαρτεν τὸν Ισραηλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ, ὃ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ισραηλ.

31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδαβ καὶ πάντα, ἀ ἐποίησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐστίν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύσιν Ισραηλ;

33 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ιουδα βασιλεύει Βαασα νίδς Αχια ἐπὶ Ισραηλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη.

34 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαι νίοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, ὃς ἔξι μαρτεν τὸν Ισραηλ.

Primo libro dei Re 16

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ιου νίοῦ Ανανι πρὸς Βαασα

2 Ἄνθ' ὧν ὑψωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἥγονμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ιεροβοαι καὶ ἔξι μαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ισραηλ τὸν παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν,

3 ἵδου ἐγὼ ἔξεγειρω ὅπισω Βαασα καὶ ὅπισθεν τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοαι νίοῦ Ναβατ

4 τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ, καταφάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα, ἀ ἐποίησεν, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ;

6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Θερσα, καὶ βασιλεύει Ηλα νίδς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως Ασα.

7 καὶ ἐν χειρὶ Ιου νίοῦ Ανανι ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πάσαν τὴν κακίαν, ἦν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τὸν παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ιεροβοαι καὶ ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν.

8 Καὶ Ηλα νίδς Βαασα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραηλ δύο ἔτη ἐν Θερσα.

9 καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρι ὁ ἄρχων τῆς ἥμίσους τῆς ἵππου, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσα πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ωσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα·

10 καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἔθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῷ καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασα

12 κατὰ τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασα πρὸς Ιου τὸν προφῆτην

13 περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν Βαασα καὶ Ηλα τοῦ νίοῦ αὐτοῦ, ὡς ἔξι μαρτεν τὸν Ισραηλ τὸν παροργίσαι κύριον τὸν θεὸν Ισραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

14 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ηλα καὶ πάντα, ἀ ἐποίησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ;

15 Καὶ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὰ ήμέρας ἐν Θερσα. καὶ ἡ παρεμβολὴ Ισραηλ ἐπὶ Γαβαθων τὴν τῶν ἀλλοφύλων,

16 καὶ ἤκουσεν ὁ λαός ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων Συνεστράφη Ζαμβρι καὶ ἐπαισεν τὸν βασιλέα· καὶ

ἐβασίλευσαν ἐν Ισραηλ τὸν Αμβρι τὸν ἥγονμενον τῆς στρατιᾶς ἐπὶ Ισραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.

17 καὶ ἀνέβη Αμβρι καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γαβαθων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα.

18 καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατείλημπται αὐτὸν ἡ πόλις, καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν

19 ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ὃν ἐποίησεν τὸν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ιεροβοαι νίοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, ὡς ἔξι μαρτεν τὸν Ισραηλ.

20 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ, ὃς συνῆψεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ;

21 Τότε μερίζεται ὁ λαός Ισραηλ· ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνι νίοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Αμβρι.

22 ὁ λαὸς ὃ ὠν ὀπίσω Αμβρι ὑπερεκράτησεν τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνι νίοῦ Γωναθ, καὶ ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ιωραμ ὃ ὀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Αμβρι μετὰ Θαμνι.

23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως Ασα βασιλεύει Αμβρι ἐπὶ Ισραηλ δώδεκα ἔτη. ἐν Θερσα βασιλεύει ἔξι ἔτη.

24 καὶ ἐκτὸστο Αμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ὡκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους, οὐν ὡκοδόμεσεν, ἐπὶ τῷ ὄνοματι Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρων.

25 καὶ ἐποίησεν Αμβρι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ·

26 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ιεροβοαι νίοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, αἵς ἔξι μαρτεν τὸν Ισραηλ τὸν παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν Ισραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν.

27 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αμβρι καὶ πάντα, ἀ ἐποίησεν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτοῦ, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ισραηλ;

28 καὶ ἐκοιμήθη Αμβρι μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Αχααβ νίδς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

28α Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐνδεκάτῳ τοῦ Αμβρι βασιλεύει Ιωσαφατ νίδς Ασα ἐτῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γαζουνβα θυγάτηρ Σελεζή.

28β ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ασα τὸν πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιεῖν τὸ εύθες ἐνώπιον κυρίου· πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν, ἔθυον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐθύμιων.

28ξ ἀ συνέθετο Ιωσαφατ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία, ἷν ἐποίησεν, καὶ οὖς ἐπολέμησεν, οὐκ ἴδον ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ιουδα;

28δ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν, ὃς ἐπέθεντο ἐν ταῖς ἥμέραις Ασα τὸν πατρὸς αὐτοῦ, ἐξῆρεν ἀπὸ τῆς γῆς.

28ε βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ νασιβ.

28φ ὁ βασιλεὺς Ιωσαφατ ἐποίησεν ναῦν εἰς Θαρσις πορεύεσθαι εἰς Σωφιρ ἐπὶ τὸ χρυσίον· καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνετρίβη ἡ ναῦς ἐν Γασιωνγαβερ.

28γ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραηλ πρὸς Ιωσαφατ· Εξαποστελῶ τοὺς παῖδας σου καὶ τὰ παιδάρια μου ἐν τῇ νηὶ· καὶ οὐκ ἐβούλετο Ιωσαφατ.

28η ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δανιδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ιωραμ νίδς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

29 Ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωσαφατ βασιλεύει Ἀχααβος νίος Αμβρι· ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι καὶ δύο ἔτη.

30 καὶ ἐποίησεν Ἀχααβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ·

31 καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ιεροβοαμ νιόν Ναβατ, καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τὴν Ιεζαβελ θυγατέρα Ιεθεβααλ βασιλέως Σιδωνίων καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

32 καὶ ἐστησεν θυσιαστ' ριον τῷ Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ, ὃν ὕκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ,

33 καὶ ἐποίησεν Ἀχααβ ἄλσος, καὶ προσέθηκεν Ἀχααβ τοῦ ποιῆσαι παροργίσματα τοῦ παροργίσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρευθῆναι· ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ισραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

34 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὕκοδόμησεν Ἀχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ιεριχω ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ τῷ Σεγονῷ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιησοῦ νιόν Ναυη.

Primo libro dei Re 17

1 Καὶ εἶπεν Ηλιου ὁ προφῆτης ὁ Θεοβίτης ἐκ Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχααβ Ζῆ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ισραὴλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ οὐτὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου.

2 καὶ ἐγένετο ρῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου

3 Πορεύοντας ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου·

4 καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.

5 καὶ ἐποίησεν Ηλιου κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ιορδάνου.

6 καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δεῖλον, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ.

7 Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο οὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

8 καὶ ἐγένετο ρῆμα κυρίου πρὸς Ηλιου

9 Ἄναστητι καὶ πορεύοντας εἰς Σαρεπτα τῆς Σιδωνίας· ιδοὺ ἐντέταλμα ἔκει γυναικὶ χ' ρα τοῦ διατρέφειν σε.

10 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, καὶ ιδοὺ ἔκει γυνὴ χ' ρα συννέλεγεν ξύλα· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ηλιου καὶ εἶπεν αὐτῇ Λαβὲ δ' μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι.

11 καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ηλιου καὶ εἶπεν Λ' μψῃ δ' μοι ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου.

12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Ζῆ κύριος ὁ θεὸς σου, εἰ ἔστιν μοι ἐγκυρφίας ἀλλ' ἡ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ιδοὺ ἐγὼ συλλέγω δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεῦσομαι καὶ ποιῶσα αὐτὸν ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα.

13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ηλιου Θάρσει, εἰσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ρῆμά σου· ἀλλὰ ποίησον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκυρφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις καὶ ἔξοιστες μοι, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου·

14 ὅτι τάδε λέγει κύριος· Ή ὑδρίᾳ τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιον οὐκ ἐλαττονεῖσει ἔως ἡμέρας τοῦ διούναι κύριον τὸν οὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

15 καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν· καὶ ἤσθιεν αὐτὴν καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.

16 καὶ ἡ ὑδρίᾳ τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιον οὐκ ἐλαττονώθη κατὰ τὸ ρῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ηλιου.

17 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἥρρωστησεν ὁ νιός τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία

αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἔως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα.

18 καὶ εἶπεν πρὸς Ηλιου Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν νιόν μου.

19 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὴν γυναῖκα Δός μοι τὸν νιόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνῆνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον, ἐν ὃ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοιμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

20 καὶ ἀνεβόησεν Ηλιου καὶ εἶπεν Οἴμμοι, κύριε ὁ μάρτυς τῆς χ' ρας, μεθ' ἣς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν νιόν αὐτῆς.

21 καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαρίῳ τρίς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεός μου, ἐπιστραφ' τῷ δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς τὸν οἶκον

22 καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδάριον.

23 καὶ κατ' γάρ τινας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερῷου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ηλιου Βλέπε, ζῆ ὁ νιός σου.

24 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ηλιου· Ιδούν ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἰ σὺ καὶ ρῆμα κυρίου ἐν στόματί σου ἀληθινόν.

Primo libro dei Re 18

1 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ρῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς Ηλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων Πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Αχααβ, καὶ δώσω οὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

2 καὶ ἐπορεύθη Ηλιου τοῦ ὄφθηναι τῷ Αχααβ. καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ ἐν Σαμαρείᾳ.

3 καὶ ἐκάλεσεν Αχααβ τὸν Αβδιον τὸν οἰκονόμον· (καὶ Αβδιον ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα,

4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπει τὴν Ιεζαβελ τοὺς προφῆτας κυρίουν καὶ ἔλαβεν Αβδιον ἐκατὸν ἀνδρας προφῆτας καὶ ἐκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πεντ' κοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὑδατι·)

5 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Αβδιον Δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους, ἐάν πως εὑρωμενοις βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἕποντος καὶ ἡμίονους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν.

6 καὶ ἐμέρισαν ἔαυτοῖς τὴν ὄδον τοῦ διελθεῖν αὐτὸν· Αχααβ ἐπορεύθη ἐν ὄδῳ μιᾷ μόνος, καὶ Αβδιον ἐπορεύθη ἐν ὄδῳ ἀλλῃ μόνος.

7 καὶ ἦν Αβδιον ἐν τῇ ὄδῳ μόνος, καὶ ἥλθεν Ηλιου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος· καὶ Αβδιον ἐσπευσεν καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἰ αὐτός, κύριέ μου Ηλιου;

8 καὶ εἶπεν Ηλιου αὐτῷ· Εγώ πορεύοντας λέγε τῷ κυρίῳ σου· Ιδούν Ηλιου.

9 καὶ εἶπεν Αβδιον Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Αχααβ τοῦ θανατῶσαι με;

10 Ζῆ κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστιν ζήθος ἡ βασιλεία, οὐκ ὄντας ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἶπον Ούκ ἔστιν· καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὑρηκέν σε.

11 καὶ νῦν σὺ λέγεις Πορεύοντας λέγε τῷ κυρίῳ σου· Ιδούν Ηλιου·

12 καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν, ἷν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεῦσόμαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Αχααβ, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός σου ἔστιν φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

13 ἡ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἶα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν Ιεζαβελ τοὺς προφῆτας κυρίουν καὶ ἐκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίουν ἐκατὸν ἀνδρας ἀνὰ πεντ' κοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἐθρεψα ἐν ἄρτῳ τοῖς προφῆτας καὶ τὰς χώρας αὐτῆς.

14 καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι Πορεύοντας λέγε τῷ κυρίῳ σου· Ιδούν Ηλιου· καὶ ἀποκτενεῖ με.

15 καὶ εἶπεν Ηλιου Ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σ' μερον ὄφθησομαι αὐτῷ.

16 καὶ ἐπορεύθη Αβδιου εἰς συναντὴν τῷ Αχαϊβ καὶ ἀπ' γγειλεν αὐτῷ· καὶ ἔξέδραμεν Αχαϊβ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ηλιου.

17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αχαϊβ τὸν Ηλιου, καὶ εἶπεν Αχαϊβ πρὸς Ηλιου Εἰ σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαιστρέφων τὸν Ισραὴλ;

18 καὶ εἶπεν Ηλιου Οὐ διαιστρέφω τὸν Ισραὴλ, ὅτι ἀλλ' ἦ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλιμ·

19 καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον πρός με πάντα Ισραὴλ εἰς ὄρος τὸ Καρμ̄'λιον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πεντὸν κονταὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ιεζαφελ.

20 καὶ ἀπέστειλεν Αχαϊβ εἰς πάντα Ισραὴλ καὶ ἐπισυνγαγεν πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ Καρμ̄'λιον.

21 καὶ προσγαγεν Ηλιου πρὸς πάντας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ηλιου· Εώς πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ὅμφοτέραις ταῖς ἴγγναις; εἰ ἔστιν κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βααλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον.

22 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν· Εγὼ ὑπολέλειμμαι προφῆτης τοῦ κυρίου μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βααλ τετρακόσιοι καὶ πεντὸν κονταὶ ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους τετρακόσιοι·

23 δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἔνα καὶ μελισσάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ἔνδιλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν, καὶ ἐγὼ ποιῶ σωτὸν βοῦν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ.

24 καὶ βοᾶτε ἐν ὄνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν ὄνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔσται ὁ θεός, δις ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρί, οὗτος θεός, καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον Καλὸν τὸ ρήμα, ὃ ἐλάλησα.

25 καὶ εἶπεν Ηλιου τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης· Εκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἔνα καὶ ποιῶσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς, καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὄνόματι θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε.

26 καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὄνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρωΐθεν ἔως μεσημβρίας καὶ εἶπον· Επάκουσον ὑμῶν, ὁ Βααλ, ἐπάκουσον ὑμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὖθις ἐποίησαν.

27 καὶ ἐγένετο μεσημβρίᾳ καὶ ἐμυκτῆρισεν αὐτοὺς Ηλιου ὁ Θεσβίτης καὶ εἶπεν· Επικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἔστιν, ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἔστιν, καὶ ἄμα μῆποτε χρηματίζει αὐτός, ή μῆποτε καθεύδει αὐτός, καὶ ἔξαναστεται.

28 καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἔθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάσταις ἔως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς·

29 καὶ ἐπροφῆτεν, ἔως οὖθις παρῆλθεν τὸ δειλινόν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ ἐλάλησεν Ηλιου ὁ Θεσβίτης πρὸς τὸν προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιῶ σωτὸν ὑπὸ καταλαύνων τοῦ θυσιαστηρίου.

30 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρός με· καὶ προσγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν.

31 καὶ ἔλαβεν Ηλιου δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ισραὴλ, ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων Ισραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου.

32 καὶ φωκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὄνόματι κυρίου καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστῆριον τὸ κατεσκαμμένον καὶ ἐποίησεν θααλα χωρούσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

33 καὶ ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον, ὃ ἐποίησεν, καὶ ἐμέλισεν τὸ ὑλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον.

34 καὶ εἶπεν Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὑδατος καὶ ἐπιχεέτε ἐπὶ τὸ ὑλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας· καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ εἶπεν Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. καὶ εἶπεν Τριστώσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν.

35 καὶ διεπορεύετο τὸ ὑδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θααλα ἔπλησαν ὑδατος.

36 καὶ ἀνεβόθησεν Ηλιου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεός Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ισραὴλ, ἐπάκουσόν μου σ' μερον ἐν πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεός Ισραὴλ κάγω δούλος σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα.

37 ἐπάκουσόν μου, κύριε, ἐπάκουσόν μου ἐν πυρί, καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεός καὶ σὺ ἐστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω.

38 καὶ ἐπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὑλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὑδωρ τὸ ἐν τῇ θααλα, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ.

39 καὶ ἐπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον· Άληθῶς κύριός ἔστιν ὁ θεός, αὐτὸς ὁ θεός.

40 καὶ εἶπεν Ηλιου πρὸς τὸν λαόν Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τοῦ Βααλ, μηθεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν· καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατάγει αὐτοὺς Ηλιου εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἐσφαξεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

41 Καὶ εἶπεν Ηλιου τῷ Αχαϊβ· Ανάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ θεοῦ.

42 καὶ ἀνέβη Αχαϊβ τοῦ φαγεῖν, καὶ Ηλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ.

43 καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· Ανάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὅδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Οὐκέτι ἔστιν οὐθέν. καὶ εἶπεν Ηλιου· Καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκι· καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον ἐπτάκι.

44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔβδομῷ καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἵχνος ἀνδρὸς ἀνάγοντα ὑδωρ· καὶ εἶπεν· Ανάβηθι καὶ εἶπὸν τῷ Αχαϊβ· Ζεῦζον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὃ θετός.

45 καὶ ἐγένετο ἔως ὥδε καὶ ὥδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλας καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο θετός μέγας· καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Αχαϊβ εἰς Ιεζραελ.

46 καὶ χειρὶς κυρίου ἐπὶ τὸν Ηλιου, καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἐτρεχεν ἐμπροσθεν Αχαϊβ ἔως Ιεζραελ.

Primo libro dei Re 19

1 Καὶ ἀνγγειλεν Αχαϊβ τῇ Ιεζαφελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὃ ἐποίησεν Ηλιου, καὶ ὡς ἀπέκτεινεν τοὺς προφῆτας ἐν τῷ ρόμφαια.

2 καὶ ἀπέστειλεν Ιεζαφελ πρὸς Ηλιου καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ Ηλιου καὶ ἐγὼ Ιεζαφελ, τόδε ποιῶσαι μοι ὁ θεός καὶ τάδε προσθείη, ὅτι ταῦτην τὴν ὄραν αὔριον θ' σομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν.

3 καὶ ἐφοβήθη Ηλιου καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεε τὴν Ιουδα καὶ ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ·

4 καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅδὸν ἡμέρας καὶ ἥλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμοῦ ἐν καὶ ἤταστο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν Ικανούσθω νῦν, λαβε δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.

5 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν, καὶ ἰδοὺ τις ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ανάστηθι καὶ φάγε.

6 καὶ ἐπέβλεψεν Ηλιου, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὑδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἐφαγεν καὶ ἐπιεν. καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.

7 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ανάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὄδος.

8 καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν· καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύι τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ὥμερας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔως ὅρους Χωρῆβ.

9 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπέλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἵδον ῥήμα κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Τί σὺ ἐνταῦθα, Ἡλιοῦ;

10 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ισραὴλ· τὰ θυσιαστ' ριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσί τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτὸν.

11 καὶ εἶπεν Ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στῆσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἵδον παρελεύσεται κύριος, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιόν διαλύνον ὅρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος·

12 καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, κακεῖ κύριος.

13 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἐαυτοῦ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἐστη ὑπὸ τὸ σπέλαιον· καὶ ἵδον πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπεν Τί σὺ ἐνταῦθα, Ἡλιοῦ;

14 καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ Ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ισραὴλ· τὰ θυσιαστ' ριά σου καθεῖλαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσί τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτὸν.

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτὸν Πορεύου ἀνάστρεψε εἰς

τὴν ὁδὸν σου καὶ ἥξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρύμου Δαμασκοῦ καὶ χρίσεις τὸν Αζαηλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας·

16 καὶ τὸν Ιου νίον Ναμεσσοι χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ· καὶ τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ ὅποι Αβελμαουλα χρίσεις εἰς προφῆτην ἀντὶ σου.

17 καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Αζαηλ Θανατώσει Ιου, καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ιου Θανατώσει Ελισαιε.

18 καὶ καταλείψεις ἐν Ισραὴλ ἐπὶ τὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα, ἀ οὐκ ὕκλασαν γόνυ τῷ Βασιλέα, καὶ πᾶν στόμα, ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ.

19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὑρίσκει τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσίν, δώδεκα ζεύγη βιῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα, καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

20 καὶ κατέλιπεν Ελισαιε τὰς βόας καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ εἶπεν Καταφιλῶσ τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθῶσ ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ Ἀνάστρεψε, ὅτι πεποίκα σοι.

21 καὶ ἀνέστρεψεν ἐξόπισθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ ζεύγη τῶν βιῶν καὶ ἔθυσεν καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βιῶν καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Primo libro dei Re 20

1 Καὶ ἀμπελῶν εἰς ἣν τῷ Ναβουνθαι τῷ Ιεζαρηλίτῃ παρὰ τῷ ἄλω Αχααβ βασιλέως Σαμαρείας.

2 καὶ ἐλάλησεν Αχααβ πρὸς Ναβουνθαι λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ ἀμπελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων.

3 καὶ εἶπεν Ναβουνθαι πρὸς Αχααβ Μ' μοι γένοιτο παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.

4 καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Αχααβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρώσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον.

5 καὶ εἰσῆλθεν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον καὶ οὐκ εἰ σὺ ἐσθίων ἄρτον;

6 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουνθαι τὸν Ιεζαρηλίτην λέγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου· εἰ δὲ βούλει, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.

7 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σὺ νῦν οὗτος ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ισραὴλ; ἀνάστηθι φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ· ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουνθαι τοῦ Ιεζαρηλίτου.

8 καὶ ἐγραψεν βιβλίον ἐπὶ τῷ ὄνόματι Αχααβ καὶ ἐσφραγίσατο τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουνθαι.

9 καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων Νηστεύσατε νηστείαν καὶ καθίσατε τὸν Ναβουνθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ.

10 καὶ ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες Ηὐλόγησεν θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτὸν καὶ λιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖτο.

11 καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ιεζαβελ, καθὰ γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις, οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτούς.

12 ἐκάλεσαν νηστείαν καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουνθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ,

13 καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὺς παρανόμων καὶ ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες Ηὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγόρασεν θεὸν τῆς πόλεως καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις, καὶ ἀπέθανεν.

14 καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ιεζαβελ λέγοντες Λελιθοβόληται Ναβουνθαι καὶ τέθνηκεν.

15 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Ιεζαβελ, καὶ εἶπεν πρὸς Αχααβ· Ανάστα κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα Ναβουνθαι τοῦ Ιεζαρηλίτου, δος οὐκ ἔδωκεν σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβουνθαι ζῶν, ὅτι τέθνηκεν.

16 καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν Αχααβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουνθαι ὁ Ιεζαρηλίτης, καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἐαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Αχααβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουνθαι τοῦ Ιεζαρηλίτου κληρονομῆσαι αὐτὸν.

17 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεσβίτην λέγων

18 Ἀνάστηθι καὶ καταβίθη εἰς ἀπαντὴν Αχααβ βασιλέως Ισραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ· ἵδον οὐτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουνθαι, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτὸν.

19 καὶ λαλεῖσεις πρὸς αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει κύριος· Ως σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας, διὸ τοῦτο τάδε λέγει κύριος· Εν παντὶ τόπῳ, ὃ ἔλειξαν αἱ θύες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουνθαι, ἐκεῖ λειξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα σου, καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἷματι σου.

20 καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ἡλιοῦ Εἰ εὑρηκάς με, ὁ ἔχθρος μου; καὶ εἶπεν Εὑρηκα, διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν.

21 τάδε λέγει κύριος· Ιδού ἐγώ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολεθρεύσω τοῦ Αχααβ οὐρούντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ισραὴλ·

22 καὶ δώσω τὸν οἰκόν σου ὡς τὸν οἰκόν Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἰκόν Βαασα υἱοῦ Αχια περὶ τῶν παροργισμάτων, ὃν παρώργισας καὶ ἐξαγόρασεν τὸν Ισραὴλ.

23 καὶ τῇ Ιεζαβελ ἐλάλησεν κύριος λέγων Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι Ιεζαρελ.

24 τὸν τεθνηκότα τοῦ Αχααβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

25 πλὴν ματαίως Αχαϊβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ιεζαφελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
26 καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὥπισω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα, ἀ ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος, ὃν ἔξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου νῦν Ισραὴλ.
27 καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου, ὡς κατενύγη Αχαϊβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐξώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐν στευσεν καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐπάταξεν Ναβουθαὶ τὸν Ιεζαφελίτην,
28 καὶ ἐγένετο ρῆμα κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου περὶ Αχαϊβ, καὶ εἶπεν κύριος
29 Ἐώρακας ὡς κατενύγη Αχαϊβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νῦν αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

Primo libro dei Re 21

1 Καὶ σὺν θροισεν νὺδός Αδερ πάσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρματα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτὸν.
2 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Αχαϊβ βασιλέα Ισραὴλ εἰς τὴν πόλιν
3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει νὺδός Αδερ Τὸ ἀργύριον σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἐστιν, καὶ αἱ γυναικές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστιν.
4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ εἶπεν Καθὼς ἐλάλησας, κύριε βασιλεῦ, σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἡμά.
5 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον Τάδε λέγει νὺδός Αδερ Ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σὲ λέγων Τὸ ἀργύριον σου καὶ τὰς γυναικάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοὶ:
6 ὅτι ταύτην τὴν ὄραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδας μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνῶ σουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμῆματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἐφ' ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χειρας αὐτῶν, καὶ λύψονται.
7 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν Γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκεν πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν νῦν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ ἀργύριον μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκάλυψα ἀπ' αὐτοῦ.
8 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός Μὴ ἀκούσῃς καὶ μὴ θελῆσῃς.
9 καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις νύοῦ Αδερ Λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν Πάντα, ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις, ποιῶσ, τὸ δὲ ρῆμα τοῦτο οὐ δυνῆσομαι ποιῆσαι, καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον.
10 καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν νὺδός Αδερ λέγων Τάδε ποιῶσαι μοι ὁ θεός καὶ τάδε προσθείη, εἰ ἐκποιῶσει ὁ χοῦς Σαμαρείας ταῖς ὀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου.
11 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ εἶπεν Ικανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτός ὡς ὁ ὄρθος.
12 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηνῶισ· καὶ εἶπεν τοῖς παισίν αὐτοῦ Οἰκοδομῆσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν.
13 Καὶ ἴδου προφῆτης εἶς προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ καὶ εἶπεν Τάδε λέγει κύριος Εἰ ἐόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἴδου ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σ' μερον εἰς χειρας σάς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος.
14 καὶ εἶπεν Αχαϊβ Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Τάδε λέγει κύριος Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ εἶπεν Αχαϊβ Τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπεν Σύ.

15 καὶ ἐπεσκέψατο Αχαϊβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν, πᾶν νιὸν δυνάμεως, ἔξι κοντα χιλιάδας.
16 καὶ ἐξῆλθεν μεσημβρίασ· καὶ νὺδός Αδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχαθ, αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ' αὐτοῦ.
17 καὶ ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις, καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες Ἀνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρέιας.
18 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ εἰς εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται, συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλάβετε αὐτοὺς·
19 καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ ἡ δύναμις ὁπίσω αὐτῶν
20 ἐπάταξεν ἔκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἔκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐφυγεν Συρία, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ισραὴλ· καὶ σώζεται νὺδός Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἰππέως.
21 καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ.
22 καὶ προσῆλθεν ὁ προφῆτης πρὸς βασιλέα Ισραὴλ καὶ εἶπεν Κραταιούν καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιεῖσαι, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ νὺδός Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ.
23 Καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας εἶπον Θεὸς ὁρέων θεὸς Ισραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταιώσεν ὑπὲρ ἥμαστ ἐὰν δὲ πολεμῆσομεν αὐτοὺς κατ' εὐθὺν, εἰ μὴ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἡκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως.
24 καὶ τὸ ρῆμα τοῦτο ποίησον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἔκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας,
25 καὶ ἀλλάξιμέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμῆσομεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὺν καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἡκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως.
26 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἀνέβη εἰς Αφεκα εἰς πόλεμον ἐπὶ Ισραὴλ.
27 καὶ οἱ νιοὶ Ισραὴλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, καὶ παρενέβαλεν Ισραὴλ ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ὥσει δύο ποίμνια αἰγῶν, καὶ Συρία ἐπλησεν τὴν γῆν.
28 καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ Τάδε λέγει κύριος Ἄνθρωπος εἰς τὴν Συρία Θεὸς ὁρέων κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χειρας σ', καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος.
29 καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἐπτὰ ἥμέρας, καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ προσγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ισραὴλ τὴν Συρίαν ἐκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἥμέρᾳ.
30 καὶ ἐφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἰκοσι καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων. καὶ νὺδός Αδερ ἐφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἰκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ τοιμίειον.
31 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ισραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν· ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας ἥμαῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἥμαῶν καὶ ἐξελθωμεν πρὸς βασιλέα Ισραὴλ, εἰ πως ζωογονοῦσει τὰς ψυχὰς ἥμαῶν.
32 καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν καὶ ἐθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ Δοῦλός σου νὺδός Αδερ λέγει Ζησάτο δὴ ἡ ψυχὴ μου. καὶ εἶπεν Εἰ ἔτι ζῇς ἀδελφός μου ἐστιν.
33 καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἐσπενσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον Ἀδελφός σου νὺδός Αδερ. καὶ εἶπεν Εἰσέλθατε καὶ

λάβετε αὐτόν· καὶ ἔξῆλθεν πρὸς αὐτὸν νίδιος Αδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.
34 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Τὰς πόλεις, ἃς ἔλαβεν ὁ πατέρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου, ἀποδώσω σοι, καὶ ἔξόδους θῆσις σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατέρ μου ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐγὼ ἐν διαθῆκη ἔξαποστελῶ σε. καὶ διέθετο αὐτῷ διαθῆκην καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτόν.
35 Καὶ ἀνθρωπος εἰς ἐκ τῶν νιῶν τῶν προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου Πάταξον δ' με· καὶ οὐκ ἥβλησεν ὁ ἀνθρωπος πατάξαι αὐτόν.
36 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ανθ' ὧν οὐκ ἥκουσας τῆς φωνῆς κυρίου, ἵδον σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοὶ, καὶ πατάξει σε λέων· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εὑρίσκει αὐτὸν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν.
37 καὶ εὑρίσκει ἀνθρωπον ἄλλον καὶ εἶπεν Πάταξόν με δ'; καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἀνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν.
38 καὶ ἐπορεύθη ὁ προφῆτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ισραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδού καὶ κατεδέσατο τελαμῶνι τοὺς ὄφθαλμους αὐτοῦ.
39 καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· Ο δοῦλός σου ἔξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ πολέμου, καὶ ἵδον ἀνὴρ εἰσῆγαν πρὸς με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρός με Φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδῆσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ὀργυρίου στῆσει.
40 καὶ ἐγενέθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὅδε καὶ ὅδε, καὶ οὗτος οὐκ ἦν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ· ἴδου καὶ τὰ ἔνεδρα, παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας.
41 καὶ ἐσπεύσεν καὶ ἀφεῖλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος.
42 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Τάδε λέγει κύριος Διότι ἐξῆνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρός σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
43 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Primo libro dei Re 22

1 Καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ὀνὰ μέσον Συρίας καὶ ἀνὰ μέσον Ισραὴλ.
2 καὶ ἐγενέθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Ισραὴλ.
3 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας;
4 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ· Αναβῆσθη μεθ' ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ιωσαφατ Καθὼς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ, καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου, καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου.
5 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Ισραὴλ· Ἐπερωτήσατε δὴ σ' μερον τὸν κύριον.
6 καὶ συνθροίσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ πάντας τοὺς προφῆτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν· Ανάβαινε, καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
7 καὶ εἶπεν Ιωσαφατ πρὸς βασιλέα Ισραὴλ· Οὐκ ἔστιν ὁδε προφῆτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δ' αὐτοῦ;
8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ· Ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἰς τοῦ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλά, ἀλλ' ἢ κακά, Μιχαίας νίδιος Ιεμλα. καὶ εἶπεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα· Μή λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως.
9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ εὐνοῦχον ἔνα καὶ εἶπεν Τάχος Μιχαίαν νίδιον Ιεμλα.
10 καὶ ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς

πύλαις Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτεν ἐνώπιον αὐτῶν.
11 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας νίδιος Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν Τάδε λέγει κύριος· Ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν, ἔως συντελεσθῇ.
12 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτεν οὕτως λέγοντες· Ανάβαινε εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ, καὶ εὐδόκωσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας.
13 καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων· Ιδού δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως γίνουν δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνὸς τούτων καὶ λάλησον καλά.
14 καὶ εἶπεν Μιχαίας· Ζῆ κύριος ὅτι ἀλλ' εἴπη κύριος πρός με, ταῦτα λαλῶ.
15 καὶ ἥλθεν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ λέγων· Βασιλεὺς Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν· Ανάβαινε, καὶ εὐδόκωσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως.
16 καὶ εἶπεν αὐτῷ λέγων· Ποσάκις ἐγὼ ὄρκίζω σε ὅπως λαλήσῃς πρός με ἀλλ' θειαν ἐν ὄντοματι κυρίου;
17 καὶ εἶπεν Μιχαίας· Οὐχ οὕτως· ἐώρακα πάντα τὸν Ισραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, ὥς οὐκ ἔστιν ποιμῆν, καὶ εἶπεν κύριος· Οὐ κύριος τούτοις, ἀναστρέφετο ἐκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα· Οὐκ εἶπα πρὸς σέ Οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλά, διότι ἀλλ' ἢ κακά;
19 καὶ εἶπεν Μιχαίας· Οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ, ἀκουε ρήμα κυρίου, οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν Ισραὴλ καθ' μενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πάσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστὶ κει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐνώμων αὐτοῦ.
20 καὶ εἶπεν κύριος· Τίς ἀπατᾷ σε τὸν Αχααβ βασιλέα Ισραὴλ καὶ ἀναβῆσται καὶ πεσεῖται ἐν Ρεμμαθ Γαλααδ; καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως.
21 καὶ ἔξῆλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν· Ἐγώ ἀπατῶ αὐτὸν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος· Ἐν τίνι;
22 καὶ εἶπεν· Εξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδές ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· Απατᾷ σεις καί γε δυνήσει, ἔξελθε καὶ ποίησον οὕτως.
23 καὶ νῦν ἵδον ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδές ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακά.
24 καὶ προσῆλθεν Σεδεκίαν νίδιος Χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν· Ποῦν πνεῦμα κυρίου τὸ λαλῆσαν ἐν σοί;
25 καὶ εἶπεν Μιχαίας· Ιδού σὺ ὅψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ ταμιείου τοῦ κρυψῆναι.
26 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ· Λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν πρὸς Εμηρο τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ιωας νίδιον τοῦ βασιλέως.
27 εἶπὸν θέσθαι τούτον ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἔως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
28 καὶ εἶπεν Μιχαίας· Εάν ἐπιστρέψων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί.
29 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ.
30 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ισραὴλ πρὸς Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα· Συγκαλέψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου· καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον.
31 καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχοντι τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων· Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ισραὴλ μονώτατον.
32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ιωσαφατ βασιλέα Ιουδα, καὶ αὐτοὶ εἶπον· Φαίνεται

βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆσαι, καὶ ἀνέκραξεν Ιωσαφατ.

33· καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστιν βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ’ αὐτοῦ.

34· καὶ ἐνέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος, καὶ εἶπεν τῷ ἡνιόχῳ αὐτοῦ Ἐπίστρεψον τὰς χειράς σου καὶ ἔξαγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι.

35· καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἀρματος ἔξι ἐναντίας Συρίας ἀπὸ πρωὶ ἔως ἐσπέρας καὶ ἀπέχυννε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἀρματος· καὶ ἀπέθανεν ἐσπέρας, καὶ ἔξεπορεύετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἔως τοῦ κόλπου τοῦ ἀρματος.

36· καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἥλιου λέγων· Ἔκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν,

37· ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἥλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ.

38· καὶ ἀπένιψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρύην Σαμαρείας, καὶ ἔξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πύρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν.

39· καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαϊοῦ καὶ πάντα, ἀποίησεν, καὶ οἴκον ἐλεφάντινον, δὲ φοδόμησεν, καὶ πάσας τὰς πόλεις, ἀς ἐποίησεν, οὐκ ἴδού ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;

40· καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαϊοῦ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας νιός αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

41· Καὶ Ιωσαφατ νιός Ασα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ιουδα. ἔτει τετάρτῳ τῷ Ἀχαϊοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν.

42· Ιωσαφατ νιός τριάκοντα καὶ πέντε ἑτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ, καὶ ὄνομα τῷ μητρὶ αὐτοῦ Αζουβα θυγάτηρ Σελεϊ.

43· καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ασα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· οὐκ ἔξέκλινεν ἀπ’ αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου·

44· πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἔξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

45· καὶ εἰρήνευσεν Ιωσαφατ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ.

46· καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἴδού ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ιουδα;

51· καὶ ἐκοιμήθη Ιωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν Ιωραμ νιός αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ.

52· Καὶ Οχοζίας νιός Αχαϊοῦ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ιωσαφατ βασιλεῖ Ιουδα· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ισραὴλ ἔτη δύο.

53· καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Αχαϊοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ιεζαφέλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ὅμιαρτίαις οἴκου Ιεροβοαμ νιοῦ Ναβατ, ὃς ἔξημαρτεν τὸν Ισραὴλ.

54· καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ισραὴλ κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ.